ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 14. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 23-го СІЧНЯ 1976 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 23, 1976 No. 14. VOL. LXXXIII.

У СТОЛИЦІ СТЕЙТУ НЮ ЙОРК ТА З УЧАСТЮ ЗАКОНОДАВЦІВ ЦЕРЕМОНІЯЛЬНО ВІДЗНАЧЕНО РОКОВИНИ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Олбані, Н.И. (УККА). — У вівторок, 20-го січня ц.р. у цій стол. імперіяльного стейту Ню Йорк відбулась спеціяльна церемонія для відзначення 58-х Роковин проголошення незалежности Української Народної Республіки. В церемонії взяли участь члени обох законодавчих палат, українська делеґація і багато запрошених американських політичних діячів. Пополуднева сесія стейтового Сенату, її перша частина, була присвячена цим Роковинам. Сесію відкрила віцегубернатор стейту Ню Йорк пані Марія Анна Крупцак, яка із титулу є предсідником Сенату. Вступну молитву провів о. І. Куліш, парох української православ. церкви в Трої. Довшу промову виголосив стейтовий сенатор Е. Б. Мейсон, який був ініціятором цього святкування, переповівши історію проголошення Української Незалежности 58 рр. тому, що її знищили комуністичні агресори. Він при тому згадав про терпіння українського народу, зокрема зорганізовану Москвою голодову облогу України в 1932-1933 роках, ліквідацію Українських Церков та численної української інтеліґенції. Сенатор Мейсон висловив подив для українців, які не припиняють боротьби за свою державність і самостійність, доказом чого можуть послужити щорічні відзначування українцями в ЗСА, а також інших країнах Заходу, Роковини Української Державности. На закінчення сенатор Едвін Б. Мейсон вніс спільну резолюцію Сенату і Асамблеї, яку спонзорували сенатори: Воррен Андерсон, лідер демократичної більшости в Сенаті, і сен. Е. Мейсон. Цю прочитану сен. Е. Мейсеном резолюцію віцегубернатор М. А. Крупцак піддала під голосування, ствердивши опісля, що резолюцію було прийнято одноголосно. Сенатори прийняли її оплесками.

Опісля сенатор Е. Мейсон вдруге забрав голос, привітав численну українську делеґацію і закінчив свою промову українською мовою окликом: „Хай живе вільна і самостійна Україна!".

Перед засіданням Сенату у великій мармуровій залі Леґіслятури о год. 1:30 по полудні зібралося біля 300 українців, делеґатів з: Олбані, Амстердаму, Бінґамтону, Вотервілту, Ґлен Спей, Гудсону, Елмайри, Йонкерсу, Кергонксону, Коговзу, Ню Йорк і Трой.

Програму започатковано відспіванням американського і українського національних гимнів, що їх заінтонували О. Гевка і М. Штинь. Отець д-р Волошин, парох української католицької церкви у Вотервілті, відмовив спеціяльну молитву в наміренні українського народу, а д-р Володимир Душник від імені Українського Конґресового Комітету Америки (він же майстер церемонії), привітав присутніх і виголосив коротку промову про значення державницьких актів з 22-го січня 1918 і 1919 років. Він також подякував віцегубернаторові пані Марії Анні Крупсак, сенаторам, членам Асамблеї за їх моральну піддержку свободолюбних ідей України.

З промовами виступали сенатори: Е. Мейсон, В. Адресон, асамлімен Д. Талон, і віцегубернатор М. Крупцак, висловлюючи свої симпатії українському народові в його боротьбі за державну самостійність. Між приявними був також асамблімен Моріс Ґінчі, мама якого є українського роду. Екзекутиву УККА репрезентували: екзекутивний директор мґр І. Базарко, д-р Душник, М. Шашкевич і редактор „Конґресових Вістей" І. Кедрин-Рудницький.

Стейт. сенатор Едвін Мейсон

Стейт. сен. Воррен Андерсон

У мистецький частині програми цього святкування виступили: сестри Штинь, бандуристи М. Бандера і М. Семчишин та група танцюристів з Вотервіліт під керівництвом В. Коцура. Серед української групи особливо відмічались група української шкільної молоді при церкві св. Петра і Павла з Коговзу під проводом своїх сестер-учительок і пароха о. крил. В. Андрушкова. Був також о. Т. Гуманицький з Гудсону. Цю частину закінчено колядкою „Бог Предвічний", що її співали всі присутні.

По закінченні мистецької програми відбулось прийняття для сенаторів, членів асамблеї і української репрезентації в приміщеннях Леґіслятури, яке приготовив, на бажання сен. Е. Мейсона, директор Союзівки Володимир Квас. Всю церемонію нотували заанґажовані сен. Е. Мейсоном репортери місцевих газет, радіо і телевізії.

Відгукуючись на заклик Централі УККА, до Олбані прибули того дня представники центральних і льокальних організацій, а саме: Г. Полчі, М. Хоманчук (Ню Йорк), мґр Л. Кокодинський (Йонкерс), М. Маґера (Елмайра), інж. Р. Гарасимяк (Трой), інж. В. Галич, інж. М. Зобнів (Бінґамтон), О. Поповський (Коговз), Е. Кушнір, проф. М. Юрчук (Вотервліт), О. Пащак (Амстердам) і 12 представників місцевих організацій. Окружну Раду СУА репрезентувала М. Кушнір, УНСоюз В. Колодій, УРСоюз Я. Склярик, ГУ СУМА М. Шашкевич, Українську православну молодь інж. М. Герець. Численно були заступлені також інші громади.

Ця перша урочиста церемонія в столиці стейту Ню Йорк залишила в усіх приявних глибоке і непромినаюче враження.

УНС, „СВОБОДА" ВІДЗНАЧАЮТЬ СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Джерзі Сиді. — Це число „Свободи" друкується в середу, 21-го січня, з датою п'ятниці, 23-го січня. „Свобода" з датою 22-го січня не появиться з уваги на всенаціональне Свято Української Незалежности. Бюра Головної Канцелярії Українського Народного Союзу і в-ва „Свобода" будуть закриті.

РОЗГОРТАЄТЬСЯ ЗМАГАННЯ ЗА ДАЛЬШУ РОЗБУДОВУ УНС

Джерзі Сиді. — На Новий Рік за старим календарним стилем, 14-го січня 1976, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу проголосив нову організаційну кампанію за дальшу розбудову цієї Української Заморської Твердині, що проходитиме в цьому ювілейному році 200-річчя Американської Незалежности та 100-річчя українського поселення в цій країні під спільним гаслом з можливістю здобути ОДНУ ТИСЯЧУ ДОЛЯРІВ. З днем ...МО МАЙБУТНЄ! Рівночасно проголошено, що в рямках цієї нової організаційної кампанії відбудеться спеціяльне змагання за придбання найбільшої кількости нових членів кожного місяця і це змагання пов'язане з можливістю здобуття — крім звичайних організаційних нагород — також ряду додаткових і надзвичайних нагород, включно з можливістю здобути ОДН УТИСЯЧУ ДОЛЯРІВ. З днем 11-го січня, перед проголошенням тієї нової організаційної кампанії, було вже 27 змагунів із 43 новими членами. Від того часу по день 20-го січня до змагань приступило дальших 21 організаторів із 42 новими членами. Від того часу по день 20-го січня до змагань приступили (в дужках подані числа Відділів, за ними — кількість здобутих нових членів):

Роман Олесницький (19) — 1, Володимир Сенежак (27) — 1, Степан Івасечко (48) — 1, Петро Когут (56) — 5, Мирослав Демчук (76) — 2, Антін Лукіянчук (81) — 1, Іван Ссрант (86) — 1, Роман Татарський (94) — 2, Андрій Іванюк (106) — 1, Василь Кобіто (121) — 4, Богдан Ластовецький (184) — 1, Лев Гардінк (206) — 2, Богдан Дейчаківський (233) — 1, Михайло Кігічак (240) — 1, Осип Чабан (242) — 3, Василь Романишин (254) — 1, Василь Труфин (266) — 3, Осип Стецура (287) — 1, Марія Душник (293) — 1, Дмитро Галонзка (307) — 2, Степан Саюк (318) — 1, Дмитро Чук (321) — 1, Семен Гасяк (355) — 1, Іван Гаврилюк (360) — 1, Катерина Його (386) — 1, Роман Припхан (399) — 1, Олександра Дольницька (434) — 1.

Разом досі до змагань стало 48 організаторів, приєднавши 85 нових членів.

Посадник Джерзі Сиді підписав проклямацію „Українського Дня"

Посадник Джерзі Сиді д-р Пол Джордан підписує проклямацію Дня Української Незалежности в приявності української делеґації.

Джерзі Сиді, Н.Дж. — Посадник цього надгудсонського міста д-р Пол Джордан прийняв у вівторок, 20-го січня ц.р., представників місцевої української громади, до якої долучились також екзекутивні урядовці Українського Народного Союзу, редактори „Свободи" і „Українського Тижевника" та представники молоді, і підписав у їх присутності проклямацію, якою він проголошує день 22-го січня „Українським Днем" в Джерзі Сиді та закликає населення міста долучитись до святкувань Української Незалежности.

В короткому слові д-р П. Джордан висловив признання українській спільноті в ЗСА за послідовні змагання в напрямі здобуття волі і незалежности для України, кажучи, що рік, у якому Америка відзначає своє 200-річчя незалежности, дуже сприятиме цим змаганням українців. „Кожного року, як підписую цю проклямацію Українського Дня, — заявив посадник Джордан, — я маю більше зрозуміння і більше признання для українців, які змагають до свободи." Д-р П. Джордан висловив при тому надію, що час, коли український народ здобуде свою незалежність, вже недалекий. Як уже інформовано, Джордан був один з трьох посадників, які взяли участь в бенкеті, присвяченому Українській Державності, що відбувся в суботу, 17-го січня ц.р. в Кліфтоні, Н.Дж. і на якому губернатор Брендан Т. Бирн підписав та передав українським представникам стейтову проклямацію Дня Української Незалежности.

Українську делеґацію в міській ратуші в заступстві перешкодженого голови Відділу УККА д-ра Є. Котика очолював Володимир Білик. Серед присутніх були оо. Г. Саґан і Д. Чабін з парохії св. Петра і Павла, діти у національних одягах — Люба Ілечко і В. Цінурчін, пластуни — Надя Шевчук і Петро Штомпіль та представники СУМА Нуся і Дмитро Вох.

В КОНҐРЕСІ ЗСА ЗНОВУ ВНЕСЕНО РЕЗОЛЮЦІЮ В СПРАВІ ЩОРІЧНОГО ПРОГОЛОШУВАННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Конґресмен Джеймс Делейні

Вашінґтон. — Конґресмен Джеймс Г. Делейні, який репрезентує 9-ий конґресовий дистрикт, що обіймає північно-західну частину Квінсу в Ню Йорку, вніс резолюцію в Палаті Репрезентантів, закликаючи і уповноважнюючи Президента ЗСА проголошувати кожного року 22-го січня „Днем Української Незалежности". Резолюція, що її конґресмен Делейні вніс в понеділок, 19-го січня, відкликується на факт, що вже понад два десятки років Конґрес ЗСА, численні губернатори стейтів і посадники міст відмічують роковини проголошення Четвертим Універсалом встановлення Української Народної Республіки 22-го січня 1918 року, і вшановують „нескорений дух незалежности і творчі прояви українського народу та його синів і доньок в Америці".

В дальшому резолюція особливо підкреслює значення такої проклямації в році, в якому цілий американський нарід відмічує „народження волі на цій землі".

В заключному параграфі резолюції сказано: „Тому, що незалежна Українська Народна Республіка, яка була встановлена демократичним голосуванням і згідно з принципом національного самовизначення, була створена за зразком нашої республіки і була одною з перших, що проголосила свободу і незалежність на території до цього часу окупований Російською Імперією", резолюція „закликає і уповноважує Президента" проголошувати кожного року спеціяльною проклямацією, що 22-го січня є „Днем Української Незалежности" і закликати населення ЗСА відмітити цей день відповідними церемоніями.

Як відомо, заходи в справі проголошення Президентом ЗСА „Дня Української Незалежности" почалися ще в 1970 році, коли сенатор Роберт Швайкер і конґресмен Едвард Дервінскі вперше внесли резолюції в обидвох палатах. Можна сподіватися, що такі заходи будуть поновлені цього року, як на це вказує резолюція конґресмена Делейні з Ню Йорку.

Москва знову напастує американські радіопересилання

Москва. — Совєтські газети, радіо і телевізійні станції знову відновили широку кампанію проти американських радіостанцій, зокрема проти тих, які передають свої передачі в Совєтський Союз і країни Східньої Европи, а між ними найбільше на відоме „Радіо Свобода", якому совєтські критики закидають все: що вона займається шпигунством на користь американської розвідки, що перешкоджає політиці детанту, вмішується у внутрішні справи СССР, „відкрито поширює неправду" про соціялістичні країни тощо. На цю тему довгу статтю написав в органі ЦК КПСС газеті „Правда" з 13-го січня ц. р. Ю. Алешін, який не тільки називає згадані вгорі „обвинувачення", але й проводить „аналізу" праці американської Центральної Розвідчої Служби, "аґенти якої працюють в цій та інших радіостанціях". „З прикрістю треба ствердити, — пише у згаданому числі „Правди" Алешін, що діяльність керівників радіостанції „Свобода" не то що скорочуються, але навпаки — поширюється. В минулому році — каже він, — господарі „Свободи" відкрили ще три відділення цієї станції і збільшили години передавання російською й іншими мовами народів СССР. Закуплено також десять нових апаратів. Коли в 1975 р. бюджет обидвох радіостанцій „Свободи" і „Голосу Америки" становив 50 мільйонів долярів, то на цей, 1976 рік, згідно з інформаціями західньонімецької газети „Ді Вельт", його збільшено до 65 мільйонів". Ю. Алешін висловлює в кінці „стурбованість міжнародного суспільства", що уряд ЗСА й далі фінансово вдержує ці „підприємства", які ставлять собі за завдання „вести неперебірливу пропаґандивну кампанію проти Совєтського Союзу і інших соціялістичних країн". Кінчає свою довгу статтю Алешін запитом: „коли вже цьому прийде кінець?".

Подібні напади на „Радіо Свобода", „Голос Америки" і „Вільна Европа" помістили також інші центральні і республіканські газети, між ними відомі „Известия". Керівництву цих радіостанцій додатково закидається, що персонал радіостанцій займається ще „підслухами телефонічних розмов, які ведуться між поодинокими чужинецькими амбасадами в Західній Німеччині, а також пересилкою антисовєтської літератури до СССР".

В СССР будуть доступні газети із Заходу – твердить ТАСС

Москва. — ТАСС, офіційне совєтське пресове аґенство, покликаючися на заяву високого урядовця Євгенія Прокофієва, повідомило, що ще цього року в Совєтському Союзі можна буде купувати 18 газет із „капіталістичних держав", включно із „Ню Йорк Таймсом". Цей урядовець сказав, що рішення совєтських властей дозволити на продаж цих газет є „ще одним доказом", що Совєтський Союз додержується постанов Гельсінкської Деклярації. Однак, він не подав жадних інформацій про те, як і де совєтські громадяни зможуть купувати ці „капіталістичні" газети. Як відомо, досі в СССР можна було купувати тільки комуністичну та іншу ліву пресу із країн Заходу.

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ ВІДБУЛА НАРАДИ, ПОКЛИКАЛА КОМІСІЮ ОПІКИ НАД ПОЛІТВ'ЯЗНЯМИ

Торонто (ІС СКВУ) — Президія Секретаріяту СКВУ відбула тут свої чергові наради 13-го січня 1976 року з участю таких осіб: М. Плав'юка, Високопреосвященнішого Митрополита Мстислава, п-і С. Савчук, В. Кирилюка, Ю. Шимка, Ф. Мартинюка, Ю. Даревича, о. дек. І. Сиротинського В. Кушпети, М. Мороза, М. Липовецького та Л. Ткаченко. На нарадах Президія Секретаріяту обговорювала справу прибуття до Франції недавно звільненого з психіятричної тюрми в УССР українського математика і політв'язня Леоніда Плюща та його родини, і потребу дальшої допомоги їм. Президія СКВУ через своїх відпоручників у Франції була у зв'язку з Міжнародною Комісією Математиків у Франції та з родиною Л. Плюща після їх прибуття до Західньої Европи. Зокрема Президія СКВУ зобов'язалася заопікуватися родиною Плющів та вже вислала на ту ціль поважнішу суму.

Президія СКВУ закликає українські установи, ограні зації, церковні громади та поодиноких громадян складати свої пожертви на ту ціль. Жертви прохається висилати на адресу СКВУ: World Congress of Free Ukrainians, 2395A Bloor St. West, Toronto, Ontario, M6S 1P6, і виставляти їх на окреме конто ч. 1705051. У зв'язку з цією справою Президія СКВУ покликала Комісію Опіки над Українськими Політв'язнями та Іміґрантами з СССР та Сателітних країн, яка зокрема, як своє перше завдання, відповідатиме за допомогу Л. Плющеві та його родині. Комісію очолює член Секретаріяту СКВУ, Преосвященніший Митрополит Мстислав. Президія СКВУ вислала листа до Українських Церков та центральних представництв у різних країнах з проханням пропонувати членів до Комісії та організувати збірки на потреби Комісії на своєму терені.

Президія Секретаріяту СКВУ постановила звернутися до української спільноти в світі відзначити в травні 1976 р. 50-ліття смерти Голови Української Держави Симона Петлюри. У зв'язку з цим передбачаються окремі відмічення річниці, включно із пропам'ятною програмою над могилою Покійного Головного Отамана в Парижі з участю великого числа українського громадянства. Президія постановила тривало відмітити пам'ять С. Петлюри створенням Дослідчого Фонду ім. Симона Петлюри з призначенням фінансувати науково - дослідчу працю з ділянки визвольних змагань і відновлення української державности. Президія звертається до всіх українських організацій та установ і церковних громад призначити дохід з імпрез, які вони відбудуть для вшанування пам'яти С. Петлюри, на Дослідчий Фонд його імени. Пожертви прохається висилати на адресу бюра СКВУ (вищеподану), та чеки виставляти на „S. Petliura Research Fund".

ОКСАНА МЕШКО, МАТІР ОЛЕКСАНДРА СЕРГІЄНКА, ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО МІЖНАРОДНОЇ АМНЕСТІЇ В ОБОРОНІ СИНА

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продістався датований 29-го жовтня 1975 р. лист Оксани Мешко, матері українського політичного в'язня Олександра Сергієнка, в обороні її сина, який тепер знаходиться у Владимірській тюрмі.

В листі між іншим сказано: „В газеті «Радянська Україна» з 11-го лютого 1972 року було надруковане повідомлення про арешт Світличного І. О., Чорновола В. М., Сверстюка Є. О та інших «за ведення ворожої соціялістичному ладові. діяльности». Серед багатьох тих інших був теж мій син Сергієнко Олександер Федорович, заарештований органами КҐБ в 1972 році, під час застрашаючої кампанії арештів української творчої інтеліґенції і працівників національної культури... Сергієнка обвинувачено в аґітації і пропаганді, в усній і писаній формі, з метою підірвати і послабити совєтську владу та у виготовленні, переховуванні і поширюванні антисовєтських документів".

Зокрема в акті обвинувачення Сергієнка прокурор називав м. ін. такі „злочини": 1) „На 33 сторінках праці Івана Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація?» Сергієнко написав олівцем свої замітки — декілька фраз і слів — а це малоб вказувати на співавторство. Дзюбу як свідка на суді не допитували, але він 20 травня 1974 року вислав заяву до Верховного Суду УССР, у якій опрокинув інкримінова-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Сенатор Баклі пропонує запросити Плюща до Америки

Вашінґтон. — Консервативний республіканський сенатор Джеймс Баклі з Ню Йорку звернувся до державного секретаря Генрі Кіссінджера в справі надання візи Леонідові Плющеві, українському математикові - дисидентові, якого совєтські власті недавно звільнили із психіятричного закладу в Дніпропетровську та якому, разом із родиною, дозволили емігрувати на Захід. Сенатор Баклі, один із багатьох законодавців, які старалися про звільнення Плюща, запропонував, щоб Державний департамент офіційно запросив Плюща приїхати до Америки на постійне замешкання або на відвідини.

Сенатор Баклі заявив: „Тепер, коли він прибув на Захід, я надіюся, що старання допомагати йому будуть такі інтенсивні, як були протягом його ув'язнення. Я не знаю про теперішній стан його здоров'я, але я передбачую можливість, що з уваги на довготривалість та умовини його ув'язнення, він напевно потребуватиме лікарської опіки. Я зацікавлений двома справами: поперше, щоб Плющ одержав якнайкращу медичну опіку, і подруге, щоб він міг поселитися зі своєю родиною де тільки забажає."

Зазначаючи, що ряд американських університетів, включно із Гарвардом і Прінстоном, запропонували Плющеві затруднення, сенатор Баклі закликає, щоб Державний департамент подбав, „щоб Плющ був поінформований про ці пропозиції та одержав змогу погодитися на них, якщо він цього бажає.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Треба спільних зусиль

У своєму річному Посланні про Стан Унії, виголошеному минулого понеділка на спільній сесії обох Палат Конгресу, президент Джералд Форд заявив, що Стан Унії є кращий ніж минулого року, але ще не досить кращий і закликав законодавців та нарід продовжувати боротьбу за розв'язку економічних та інших проблем країни.

Можна не погоджуватися із специфічними пропозиціями Президента, але треба погодитися із його твердженням, що тільки співпраця Білого Дому, Конгресу та цілого населення доведе до успішних розв'язок різних проблем. Тільки така співпраця запевнить, що в січні 1977-го року Президент ЗСА зможе встати перед Конгресом і сказати, що стан американської Унії є дуже добрий.

Вже сьогодні, як вказав президент Форд, можна побачити значні поліпшення в різних ділянках. Наприклад, ситуація на протиінфляційному фронті дуже покращала, проминула найгірша стадія економічної рецесії і економіка країни повільно, але впевнено продовжує розвиватися, минула енергетична криза та настали зміни на краще в інших ділянках американського життя. Поліпшення могли б бути навіть більш замітні, якщо б протягом минулого року було більше співпраці між Білим Домом і Конгресом. Натомість, хоча в минулому році і приходило до деяких компромісів між законодавчою та виконавчою частиною уряду, то часто ніодна з них не хотіла поступитися. Це тільки спричинювало затримки у впровадженні в життя конечних законів чи програм і відкладало розв'язку серйозних проблем на пізніше. Можливо, що в цьому виборчому 1976-му році Конгрес і Білий Дім зможуть дійти до компромісів відносно таких важливих справ, як зменшення податків, обмеження видатків федерального уряду, забезпечення старших і бідніших громадян дешевшою медичною опікою і подібне, що вийшло б тільки на користь народові і країні.

Щоб не було запізно...

Вилікування недуги чи відвернення загрози дуже часто залежить від своєчасного їх відкриття чи пізнання. Занедбання в таких справах може бути рівнозначне зі смертю чи поразкою.

Ми, як громада, свідомі багатьох недомагань та пробуємо з ними справлятись з більшим чи меншим успіхом. Але ми вже менше здаємо собі справу з багатьох загроз, або щонайменше легковажимо, чи прямо не розуміємо їх. На одну з таких великих загроз хотілося б звернути увагу саме в цьому році, в якому З'єднані Стейти Америки відзначають 200-річчя своєї незалежности, а наша українська громада в Америці сторіччя свого поселення в цій країні та своїх поважних досягнень як у власному розвитку, так і в зусиллях допомогти своєму українському народові в його змаганнях. Одне бо і друге, волю і могутність Америки та поважні досягнення української спільноти в цій країні завдячується в поважній, якщо в не головній мірі тому, що сьогодні називається „засобом масової інформації'', себто пресі.

Редактор, разом з шерифом, провідником, лікарем і учителем, належить до тих піонерських професій, що започаткували і здійснили в Америці „здобуття горизонтів'' та відіграли рішальну ролю в рості і розвитку цієї країни. Ще більшу ролю відіграло „друковане слово" в оформленні та розвитку нашої української громади в Америці. В нашому бо випадку ті піонерські професії обмежуються тільки до двох, священика і редактора — в одній особі. Відомий факт, що організація українського суспільно-громадського життя почалася від заснування Українського Народного Союзу в 1894-му році, але також факт, що ініціятиву та почин і навіть практичну підготову до цієї організації дала започаткована в 1893-му році отцем Григорієм Грушкою „Свобода''.

Сьогодні — як кажуть — тільки цілком сліпий або засліплений не бачив би тієї рішальної ролі, що її відіграла та продовжує грати в житті і розвитку нашої громади наша преса. Назвіть будь-який почин, будь-яку акцію, щоб в ньому не мала вітальної участи наша преса.

Немає сумніву, що громада здає собі з цього справу, бодай в якійсь мірі. Здає собі справу, але — на превеликий жаль — не робить з того практичних висновків, а як і робить, то цілком протилежні від потрібних. Факт, що сьогодні громада ставить своїй пресі максимальні вимоги, як і факт, що вона ставить ці вимоги без будь-яких власних зобов'язань, щоб тій пресі забезпечити бодай сякий-такий „статус кво'', не кажучи вже навіть про абсолютно необхідний розвиток, щоб ця преса могла відповідати своїм завданням та потребам громади в теперішньому часі та в майбутньому.

Зайво було б наводити на цю тему факти і приклади. Вони наявні для кожної вдумливої людини. Це відноситься до кожної з наших публікацій, від щоденників починаючи, а на принагідних бюлетенях кінчаючи. Громада завдяки пресі росте і розвивається, преса через байдужість та інерцію громади нидіє і занепадає. Якщо цієї загрози ми своєчасно не побачимо і їй не зарадимо, то не пройде багато часу, як і ціла громада почне нидіти і занепадати. Тільки повна свідомість цієї загрози допоможе нам її відвернути.

В Ню Йорку та Нюарку відбудуться концерти „Молодої Думки"

Ню Йорк. — Управа „Молодої Думки'' інформує, що в лютому цього року цей дитячий хор, під диригентурою Семена Комірного, дасть два концерти: в неділю, 1-го лютого, у залі Фешин Інституту при 24-ій вулиці в Ню Йорку, а в неділю, 15-го лютого, в авдиторії школи Мавнт Вернон при Мавнт Вернон Плейс у Нюарку, Н. Дж. Обидва концерти розпочнуться в 4-ій год. по пол. У концертах візьме участь біля 100 дітей з філій „Молодої Думки" в Ню Йорку, Клівсі, Йонкерсі, Гемпстеді та Пассейку, а також солісти хору „Думка": сопрано Олеська Новицька - Зам'ята, сопрано Євгенія Турянська і тенор Євген Титла.

На цих концертах „Молода Думка'', якій на фортепіяні акомпаньюватиме Оксана Куйбіда, виконає коляди, уривки з опер, хорові, сольові, дуетні й квартетні співи.

Управа хору також інформує, що в суботу, 24-го січня, в авдиторії Школи св. Юра при 6-ій вулиці в Ню Йорку відбудеться традиційна Просфора „Молодої Думки" з різдвяною програмою та забавою під час Просфори, яка розпочнеться в 6-ій год. вечора, буде також повторена п'єса „Зимова пригода'' Катрі Червоняк, яка недавно була показана на традиційній Ялинці 83-го Відділу СУА.

І. Світ

ДИПЛОМАТИЧНА ПРОГРА МОСКВИ

Не розумію, чому росіяни так поводяться?, — сказав високий урядовець міністерства закордонних справ Японії, — коли Громико приїхав до Токіо, совєтські рибальські і охоронні кораблі усували японських рибалок з околиць поблизу Курильських островів на півдні, біля берегів фактично самої Японії.

Дійсно, викликає багато здивувань поведінка Москви у своїх відносинах з Японією. З одного боку заходи дістати від Японії технічну допомогу для розвитку сибірських і взагалі далеко-східніх природних багатств, а з другого боку тиск і погрози на дипломатичному та воєнному „фронтах''.

Немає у них дипломатичної оглади, хоча б показової вихованости, немає бажання виявити бадай дрібну поступливість. Різка зміна в японській зовнішній політиці якраз наступила, як результат цієї нахабности та грубости Москви. Адже Громико приїхав до Токіо, перебував там чотири дні, щоб дістати японські підписи на документі „мирного договору", закінчити стан „війни'', яку Совєтський Союз почав після розриву договору „антиаґресії'', що існував під час Другої світової війни. Після „війни'' поміж Японією і СССР, що тривала 6 днів, коли японці вже без спротиву склали зброю, бо так було договорено з Америкою. Ці шість днів сьогодні московська пропаґанда описує, як совєтський „розгром імперіялістичної Японії".

Совєти хотіли за всяку ціну мати підписи Японії під договором про закінчення стану війни з 1945 року. Громикові цього не вдалося дістати, бо Японія вимагала повороту чотирьох островів з малої групи Курильських островів, що тягнуться ланцюгом від північного берега о. Хокайдо до рогу Лопатки на Камчатці. Ці чотири вулканічних острови: Еторофу, Кунаширі, Шікотам і Габомаї. Найбільший з них о. Кунаширі, низький, вкритий багатою рослинністю, у більшості субтропічною, з бамбуками та маґноліями, і в той самий час з кедровим сланцем, кущами півночі. На цих островах багато вулканів, деякі з них діючі, так на о. Еторофу є їх 48, з яких 8 час від часу діють.

Совєти категорично відмовилися повернути ці чотири острови, натомість погоджувалися передати кілька дрібних островків — скель, що лежать майже біля самого побережжя о. Хокайдо.

В 1634 році голяндський капітан корабля Мартін де-Вріес відкрив курильські острови та зазначив їх на своїх мапах, що потім увійшли до географічних атласів того часу. У XVIII столітті росіяни побували на північних островах Курилів, а в торговельних переговорах 1875 р. передали ці острови Японії в обміні на північну частину о. Сахаліна. Треба нагадати, що в 1806-7 роках росіяни робили спроби загарбати о. Еторофу, який вони і тепер називають — Іторуп, але загарбання не вдалося, хоч японці, — рибалки та самураї, які їх охороняли, — були сильно побиті.

В 1873 р. на засіданні Британського Королівського Географічного Товариства в Токіо на його японському відділі П. Ф. Асбау зачитав реферат про стан на Курильських островах, зокрема про бої на тому острові; доповідь була побудована на основі японських документів і спогадів.

У минулому році в Ню Йорку вийшла книжка Джана Д. Стефана „Курильські острови: московсько-японський кордон на Тихому океані'', видання „Оксфорд Юніверситі Пресс", в якій стверджується, що хоч ці острови неначе є далекі від всякої політики, проте вони є невральґічною точкою, що захмарює політичні обрії у західній частині океану. Її автор — молодий вчений, використав багату літературу, він оперує японськими та совєтськими джерелами, дає яскраву картину совєтсько-японських політичних взаємин.

Ця книжка появилася своєчасно, якраз перед спробою Громика дістати від Японії підпис на договорі про „мир'', що одначе не сталося через брак доброго тону в поведінці цього московського дипломата. Відсутність такту, зручности у Громика показати доброзичливість і цим вплинути на японські сентименти стала цьому на перешкоді. Японські політики без сумніву знають, хто та як володів тими островами, хто фактично їх науково обстежив, адже на мапі з 1867 року вузька протока між о. Сахаліном та берегом Амурщини, гирлом ріки Амур, називалася протокою Мамія, тоді бо ще не було московської претенсії називати цю протоку ім'ям адмірала (пізніше так названого за „відкриття'' протоки) Невільського. Як завжди, росіяни претендують, що вони роблять великі досліди та відкриття, хоч найчастійше це не відповідає правді.

В книзі „Гокуї коо", що її автором був Каґеяші Такагаші, надрукованої в 1809 році, описується подорожі та досліди японських географів Різо Мамія та його помічника Денжуро Матсуда т. зв. північного району. До описів були додані дві мапи з точним зазначенням берегів, глибин моря та ін. даними того географічного опису. Пізніше німецький дослідник Сіболь видрукував одну з тих мап в 1826 році. Він її дістав від японського вченого Токунаї Моґамі, отже 30 років перед „відкриттям" протоки адміралом Невільським, якому поставлено пам'ятник у Владівостоці, що до речі теж був відкритий не росіянами, а англійцями і названий „Портом Мей"...

На всі пропозиції в чотириденних переговорах японського прем'єра Такео Мікі й міністра закордонних справ Кіічі Міязава совєтський міністер Громико відповідав — „нєт'', а коли японці відмовилися підписати „мирний договір'', то став намов-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Ф. Лукіянович

НА АВТОМОБІЛЬНОМУ РИНКУ

„Худі роки"

Після Другої світової війни найчорнішим роком для автомобільного промислу ЗСА був 1962 рік, бо продано тільки 6,750.000 авт власного виробу. Друге місце зайняв минулий, 1975 рік, із 7,050.120 проданих одиниць, а третє — 1974 рік, бо в ньому продано авт лише на 5 відс. більше як в 1975-му. Два „худі" роки спричинили фінансову депресію: 175.000 автомобільних та сотні тисяч робітників в споріднених промислах були звільнені.

Як порівнюється рік 1975 із найкращим 1973 роком? Амерікен Моторс (А.М.) втратили 19 відс. збуту, Дженерал Моторс (Дж.М.), Форд — 26 відс., та Крайслер — 35 відс., що в загальному дає втрату на 27 відс. збуту. Крім цього Крайслер має інші клопоти, бо міністерство судівництва скаржить компанію, вимагаючи відшкодування по 10.000 дол. кари за кожне із бракованих 24-ох авт виробів Валієнта і Дарта.

Закордонні процвітають

Заздрісним оком дивились продуценти ЗСА, як малі закордонні фірми продавали свої вироби, закріплювались та здобували ринок. Це відносилось зокрема до п'яти японських компаній — Тойоти, Мазди, Датсуну, Гонди та Субару, що діють за випробуваною схемою: усталивши базу на Заході ЗСА, у Каліфорнії, посувались на Схід, створюючи нові представництва.

Фольксваґен — має вже вироблене ім'я, Оппели — продавався добре ,але чомусь Бюік вирішив більше не імпортувати ці авта, так що вони відпадуть. Італійський Фіят підійшов вгору, але понизилась продаж французького Рено.

Щоби протиставитися цьому, продуценти ЗСА вирішили, хоч і не дуже охоче, випустити власні малі авта. Не охоче тому, що більше авто — дорожче, тому більший заробіток на ньому. У Крайслера опізнились із малими автами і мусіли їх імпортувати, але Амерікен Моторс, Форд та Дженерал Моторс випустили свої Гремліна, Пінто та Веґу, щоправда із недомаганнями, бо мотор Пінта спершу загорався, а про Веґу буде мова далі.

Та це не врятувало ситуацію, бо тоді, як у ЗСА звільнювали робітників, стримували видачу відсотків за уділи і тратили мільйони (напр., Амерікен Моторс втратив 27.5 міл. за 1975 рік), то для закордонних автових фірм минулий рік був третім із найкращих, а продаж їхнього виробу майже досяг 20 відс. ринку ЗСА.

Нові авта

Авта ділять на шість категорій, залежно від їхнього розміру та ваги: великі, звичайні, посередні, компактні, малі та спортові.

У цьому році Дженерал Моторс випустив Шевет, Амерікен Моторс — Пейсера, Крайслер — Воларе й Аспена і Форд — Гранаду.

Шевет, Шевролета — це мале авто, що мало б робити на одному ґальоні дуже добру кількість миль, підкомпактний Пейсер має добрі якості їзди, але неекономічний на бензину, Воларе Плимута та Аспен Даджа — це певної міри відповідники Валієнта і Дарта, вони дорожчі і краще їдуть, бо мають кручені штаби замість пружин, а Гранаду Меркюрі старається протиставити високоякісним Мерцедес - Бенц, як дешеву їх відміну.

У загальному, в першому році не зовсім радять купувати нові авта, тому що вони мають малі недоліки зокрема у механічній частині, що їх звичайно виправляють в другому році випуску.

Цитрини: Веґа та Астре

У 1960-их рр. Дженерал Моторс — Шевроле випустив на ринок Корвера, єдине авто ЗСА, що мало мотор ззаду. В 1965 році „оборонець споживачів" Ралф Нейдер написав на це авто нищівну критику, закидаючи, що Корвер перевертався без причини та мав інші недомагання. Фактично Нейдер угробив Корвера, бо внаслідок його критики, його перестали купувати, а тим самим і виробляти.

В 1971 р. Шевроле випустило Веґу, а Понтіяк — близнюка Астре. Ці авта, мають алюмінійовий бльок циліндрів ,але толоки — сталеві. В нагрітому стані обидва ці метали різно поширюються, що довело до перегрівання та знищення мотору. Ці авта недомагали також на спалювання та протікання оливи, незадовільні ґальма тощо. Протести окремих покупців не допомагали, вони мусіли платити сотні долярів за вставлення нового мотору та інші направи. Один із невдоволених покупців такого авта із східніх стейтів скликав віче, на яке прибуло 700 товаришів недолі; вони зорганізувались у „Товариство Цитрин Веґи", влаштували протестний похід та пікетування головної кватири Дженерал Моторс у Ню Йорку. Ці люди одержали підтримку від Асоціяції Охорони Покупців, Ралфа Нейдера та його Осередку Безпеки Авт, від впливового місячника „Консумерс Ріпорт'', що не радив купувати ці авта.

Дженерал Моторс стверджить, що недомагання були поправлені у виробах, почавши від 1973 року, але власники „цитрин" це заперечують. Врешті, оце вперше представництво Дж. М., очевидно під тиском, вирішило прийняти речників „Т-ва Цитрин Веґи" та згодилось на заміну моторів за ціну 50 долярів замість 700 та інші удогіднення.

Корвера угробив Ралф Нейдер, Веґу та Астре поховають мабуть таки їхні покупці.

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Різні автори. ЖМЕНЬКА РОЗСИПАНИХ ПЕРЛИН. Нариси і оповідання. Переклала і пристосувала Ірина Нестюк - Теснюк. Українська духовна бібліотека. Видавництво оо. Василіян. Рим, 1975, ст. 308.

Видавництво назвало цю збірку нарисів і оповідань „Жменькою розсипаних перлин", хоч в дійсності це таки добра жменя цих цікавих, пересічно три і півсторінкових творів (всіх 81!), а число авторів становить 43!

Всі ці твори друкувалися у філядельфійському тижневику „Шлях" і тепер появляються в цій книжці. Найбільше перекладів зробила Ірина Нестюк, яка деколи підписується як Я. Теснюк. Крім неї перекладали для „Шляху" й інші автори, зазначені лише однією літерою, а під деякими перекладами навіть не згадано, хто їх робив.

Найбільше перекладів із німецької мови, між перекладами з англійської мови є й американський автор Оврслер Фултон, твір якого про Ісуса Христа був довший час найбільше читаною книжкою в цій країні. Між оповіданнями є вісім творів Марії Віновської, як видно з прізвища, польки, яка пише по-французькому, але в своїх оповіданнях, „Перше святе причастя Християни" і „Хрести" переконливо показує, як польські діти боролися проти згори насаджуваного атеїзму.

В книжці надруковане й одне оповідання, яке підписав Н. Крицький, отже наш автор. Цікаве, що воно є більше абстрактне в порівнянні з творами неукраїнських авторів, в яких знаходимо дійсні факти, а не лише саме повчання.

„Жменьку розсипаних перлин" читається легко. По прочитанні кільканадцятьох оповідань читач стверджує, що всі ці твори мають те спільне, що майже однаково кінчаються, завжди добре, невіруючі навертаються, скупендряги стають щедрими жертводавцями, молитви бувають вислухані... І це буває в різних авторів: німецьких, англійських, американських, польських. Воно інакше й не може бути. Тут стоять герої цих творів у важливих моментах свого життя лицем до того, що найважливіше в їхньому житті, і їхні рішення — однакові, бож це той сам „шов". Тут пригадується такий випадок. В церкві правиться Служба Божа, під церквою стоять молоді особи, яких священик просить увійти до церкви. Та вони відмовляються:

— Чого підемо в церкву, там той сам „шов" щонеділі!

Та в церкві було повно людей на тому самому „шові", який відбувається майже дві тисячі років. Згадана Марія Войновська оповідає, що віра ще й тепер діє там, де вже прогнали Бога з церков („Комуніст, що покаявся").

Під оповіданням Карла Ґаррера „Хто сильніший?", не подано прізвища перекладача, ані місця першодруку, а це зменшує достовірність цієї історії про українських монахинь в концентраку в Сибіру.

Твори в цій книжці дійсно допоможуть читачам, як цього бажає Видавництво, „піднестись у сфери духу і досконалення серця". (Ціна книжки 5 долярів в оо. Василіян у Римі).

Nicholas Wacyk. IVAN FRANKO: His Thoughts and Struggles. The Shevchenko Scientific Society, Inc., in U.S.A., New York, 1975, pages 114.

Д-р Микола Вацик у 1948 р. написав докторську дисертацію німецькою мовою про Івана Франка, його ідеї і змагання, і на її основі здобув ступінь доктора філософії. Тепер він її доповнив у дечому новими дослідами й видав по-англійському як 11-ий том англійського відділу Українських Студій НТШ.

На тлі життєпису Івана Франка автор розглядає творчість поета в першому його періоді, романтичнім (1873-1876), в другому періоді (1877-1897) — вплив Драгоманова і зворот до позитивізму й соціялізму, та в третьому періоді (1898-1916), коли автор „Мойсея" стояв на національному ґрунті, бо пізнав, що соціялізм не розв'язує справедливо ані економічних ані національних проблем для всіх народів ,в тому і українського, який тоді належав до поневолених Москвою народів.

У висновках автор підкреслив, що він на основі творів Івана Франка старався з'ясувати ідеї та змагання великого українського поета, який ціле своє життя намагався піднести свій нарід на вищий рівень у всіх ділянках національного й економічного розвитку. І це вдалося поетові, хоч він особисто не дочекався тієї хвилі (поет помер 1916 р.). А вже в 1917 році український нарід сягнув був до того, щоб „засяяти у народів вільних колі", і щоб глянути, „як хазяїн домовитий, по своїй хаті і по своїм полі".

А. Юриняк

„ЗАВОЙОВНИКИ ПРЕРІЙ" ЯРА СЛАВУТИЧА

(1)

Під такою назвою у видавництві „Славута" (Едмонтон, Канада) появилась 1974 року збірка поезій Яра Славутича другим доповненим виданням з паралельним англійським текстом. У збірці маємо три різної величини розділи: перший — найбільший, що дав свою назву „Завойовники прерій" цілій збірці, другий — невеликий під назвою „Полярні сонети" і третій — „Північне сяйво"; після нього на трьох сторінках подано зміст збірки (в двох мовах).

Легко добачити й зорієнтуватися, що головний задум автора і його провідні ідеї несуть читачам поезії першого найбільшого розділу. Їх можна зформулювати, як звеличення піонерської праці українських плугатарів та мир і згоду на основі пошанування тубільців і їх спадщини.

„Берімось, поети, до красних рим,
Хай славень дзвенить орачам старим,
Хай лине з Канади похвальний спів
Про підиятих прерій плугатарів!"

Так закінчується „Плугатарі" — одна з перших поезій збірки. Ось цих „мирних воїнів плуга", їх труд у поті чола, осяги і хвилини дозвілля на лоні канадійської природи оспівує поет Яр Славутич у напоєних щирим почуттям любови і пошани ліричних поезіях та трьох прегарних балядах і в пісні „Саскачеванка".

Людська праця, що видобуває назверх щедроти природи — це таке споконвічно-елементарне, що не потребує для свого звеличення напушених, велемовних од чи поем. І ми бачимо, що наш поет усім єством відчув свою тематику, і тих близько півсотні поезій розділу „Завойовники прерій" становлять один з найбільш стилістично дисциплінованих, — що так скажемо, — комплексів Славутичівської лірики. Нема тут деколи пересадної претенсійности мовостилю (ось як частування читача несподіваними неологізмами, „географічно - назовна строкатість" і притягнення живосилом далеких змістово слів єдино задля рими тощо), що від неї не вільні деякі попередні збірки, зокрема „Мудрощі мандрів". Тих декілька неологізмів („плужань, біловидо, чорностопець, сніготалом, снаговитий, снажний, звагло) — за винятком трьох останніх, слід визнати за влучні, доцільні, які збагачують нашу лексику. І взагалі на 50 стор. тексту — це не пересичення. Назагал, повторюємо, мовостиль „Завойовників прерій" і віршова техніка — легко сприйнятні масовому читачеві.

Для ілюстрації одну поезію подамо сповна.

„Вганяється гостра коса
У лан золотого вівса . . .
Лягає колосся пшениць
На діл горілиць . . .

Стебло, не тужи, не ридай!
Тебе обмолотить ратай.
І вийдуть, як повні дуби,
Із печі хліби.

Прибульче, корчуй і плужань
Цю давню, як світ, глухомань.
Дали ж тобі радість і біль
Нащадки Трипіль.

Сокира і плуг, і коса —
Твого неспокою краса.
Чорноземлі білий хліб —
Корогви коли б".

(Стор. 32).

Вище було сказано, що одна з провідних ідей збірки — це мир і згода прибульців і тубільців на основі пошанування спадщини. І поезія „Спадщина" на 28 стор., написана наче „одним присідом і одним видихом", належить до найбільш вимовних, значущих поезій усієї збірки.

Урочисто-надхненно, наче заспів стародавніх бардів, починається баляда „Спадщина":

„Співає колос, нива співає!
Під саме небо, де хмари вовна,
Тече пшениця, зернисто-повна.

І в цім же високім мажорі подано кінець:

„Удвох — до фарми! Співає колос,
Радів колос — на повен голос!"

Баляда-твір ліроепічний; отже в ній, крім вияву — виливу авторських почувань, мусить бути й розповідь про щось чи когось, якась жива акція. І так воно й є у „Спадщині"; ми читаємо зворушливу історію про білого прибульця в канадській прерії, який у боротьбі з тубільцями втратив свого однієнького сина, спадкоємця й сподіваного продовжувача роду. Надійшла старість і розбагатілий прибулець став турбуватися — кому б то передати, кому залишити нажитий важкою працею свій доробок. Він тужить за внуком — і врешті знаходить його в постаті малого хлопця, сина того індіянина, від стріли якого пішов на той світ єдиний син прибульця. Цей хлопець малий жив поблизу з своєю матір'ю, — жінкою вбивці. Далі дамо слово авторові: білий прибулець „. . . уклінно просить малого й маму. [Бере він хлопця, нащадка вбивці:] „Хай буде внуком, лихі мисливці! [Йому дарую господу й поле,] Своє обійстя високочоле! [Моє багатство на вашім спадку] Нехай буяє в добрі й достатку".

Чи можна ще дебудь зустріти таку високу гуманність, як оце дарування цілого життьового доробку нащадкові вбивці вашої дитини?!

Ми вже згадували, що у збірці є ще дві баляди: „Троє" і „Чорностопець" (чорноногий). Сюжетна баляда „Чорностопець" близька до „Спадщини", а беручи саму ідею, можна сказати, що обидві баляди ідентичні. Представник білих прибульців, названий Іваном, звертається до переможеного і полоненого індіянина („чорностопець") вже не як до ворога, а як до сусіда:

„Іди, — і з нами у дружбі живи,
Скликай непокірних краян,
Волай до душі й голови:
Ми прагнемо жити у мирі,
Братерства провісники щирі".

(Закінчення буде).

ПРОТОКОЛ

Нарад Річного Засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу яке відбулося в днях 19-го до 23-го травня 1975 року на „Союзівці" в Кергонксоні, Н. И.

(6)

Звіт головного організатора Степана Гавриша

Заки приступлю до загального звіту з проробленої праці Організаційного Відділу, вважаю за свій обов'язок вияснити, що від 1-го січня до 30-го червня 1974 року Організаційним Відділом керував і був за нього відвічальним довголітній головний секретар, а тепер почесний член Головного Уряду УНСоюзу д-р Ярослав Падох. Тому, що я був асистентом д-ра Ярослава Падоха в організаційних справах за згадане перше півріччя, а відтак від 1-го липня вповні відповідальним за Організаційний Відділ, як новообраний член Екзекутивного Комітету, вважаю за доцільне проаналізувати в моєму звіті працю всіх ділянок згаданого Відділу, передбачених статутом.

Коли згадую статут, то роблю це тому, що „Організаційний Відділ", як діюча одиниця, є новістю в системі діяння УНСоюзу. А новістю тому, що він був покликаний до життя 28-ою Конвенцією УНСоюзу в травні 1974 року, а статутово почав діяти від 1-го липня і з цим днем, як перший керівник цього Відділу, я почав виконувати обов'язки головного організатора УНСоюзу.

Для інформації заподаю статутові обов'язки головного організатора згідно з § 41:

§ 41.

Він має плянувати і переводити акції для організування нових членів УНСоюзу та для підвищення суми забезпечення осіб, які вже є членами Союзу.

Він має виготовити і публікувати такі матеріяли, брошури, статті і дописи, які сприяли б ростові УНСоюзу в числі членів та в сумі їхнього забезпечення.

Він має наглядати і керувати працею обласних, постійних, окружних та відділових організаторів і постачати для них допомічні матеріяли, потрібні в їхній організаторській праці.

Він має підшукувати і приймати на працю організаторів після їх затвердження Головним Екзекутивним Комітетом та переводити їх вишкільні курси.

Він має підготовляти і переводити спеціяльні членські кампанії цілого Союзу, чи по окремих Округах і більших центрах українського поселення.

Він має вести та проголошувати в офіційному органі УНСоюзу статистики нових членів, здобутих поодинокими організаторами, відділами та Округами.

Знаючи, що одною з найважніших турбот Організаційного Відділу, це постійне пильнування організаційного відтинку, бо саме він є основним фундаментом нашого існування — нашого росту, я докладав всіх зусиль, щоби наша передова і заслужена установа збагачувалася новими членами, а при тому зростала і в майні.

Минулий 1974 рік, як знаємо, був роком ювілейним, був роком конвенційним, а до того і роком історичним. Історичним тому, що 22-го лютого у 80-ту річницю народження „Батька Союзу" присвячено Українську Будівлю — хмаросяг піонерам УНС. Силу і вартість установи — організації міряємо її членством, її фінансовою спроможністю. І ось за 100 років українського поселення на вільній землі Юрія Вашингтона одинокий УНС спромігся на 15-ти поверхову Будівлю, яка є гордістю не лише членів але також усіх українців.

Згадуючи це, що минулий рік був конвенційним, з практики знаємо, що так як літом температура підноситься, а зимою опадає, так у роках передконвенційних і конвенційних до місяця травня організаційна „температура" зростає, а зараз після конвенційних місяців опадає. Минулі поконвенційні місяці потвердили цю „діягнозу" нашої змінливости, яка так дуже комплікує виконання намічених плянів.

ЗАГАЛЬНИЙ ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ОГЛЯД ЗВІТОВОГО 1974-го РОКУ

У новий ювілейний рік ми вступили з пляном придбати 6,000 нових членів та дійти до рекордового числа загального членства УНСоюзу — 90,000 членів. Але, як кажуть, „рада душа до раю, та гріхи не пускають". Так і клич дійти до 90,000 членів в ювілейному році Батька Союзу був ідеальним, приваблививм, та, на жаль, обставини не дозволили перевести цей патріотичний плян в життя. Місто запляновагих 6,000 членів, придбано лише 4,005, забезпечених на загальну суму 9,672,000 долярів, а місто дійти до 90,000 загального членства, закінчили 1974-ий рік з 89,069 членами та втратою 50 членів.

Коли б шукати причин невиконання передбаченого пляну, то тяжко устійнити ..діягнозу". А тяжко тому, що треба індивідуально аналізувати працю поодиноких Відділів, Округ, конвенційних делеґатів, перебігу 28-ої Конвенції, а відтак продуктивности поодиноких поконвенційних місяців.

Реасумуючи загальний стан організаційної праці за минулий рік, було б мильним виказувати самі неґативи, Навпаки, слід підкреслити ці стимулюючі моменти, що загрівали наших ідейних секретарів і організаторів до творчої дії, до наполегливої і відданої праці, яка принесла славу Союзові, як не в числі зросту членства, то в рості загальної суми забезпечення, що є доказом стабільної і взірцевої господарки УНСоюзу. 1973-ий рік закінчив Союз з 89,119 членами, забезпеченими на загальну суму 113,624,140 долярів, а 1974-ий рік закінчено з 89,069 членами, забезпеченими на рекордову суму 154,495,304 долярів. Іншими словами, сума забезпечення членів в ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ збагатилася на 4,773,914 долярів, а коли до того додати, що в 1974 році зібрано членських вкладок від членів на суму 20,475.00 долярів більше, як це було 1973 року, то це знову вказує на солідну добру господарку цілости УНСоюзу. До позитивів слід зарахувати і те, що пересічна сума забезпечення членів 1974 року була найвищою в 80-тирічній історії Союзу, а саме 2,415.00 долярів на грамоту. Це завдячуємо професійній праці сотень союзових секретарів-організаторів, які забезпечували „проспектів" на мільшу суму абезпечення, а не як це було раніше на 500.00 долярів, „щоби стояти в Свободі".

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО МІСЯЦЯХ У 1974 РОЦІ

ТАБЛИЦЯ Ч. 1

Місяць	Число членів	Сума забезпечення	В тому ADD
СІЧЕНЬ	336	$ 875,000	81
ЛЮТИЙ	275	651,500	48
БЕРЕЗЕНЬ	517	1,293,500	102
КВІТЕНЬ	656	1,682,000	111
ТРАВЕНЬ	515	1,260,000	101
ЧЕРВЕНЬ	198	408,000	24
ЛИПЕНЬ	165	352,000	29
СЕРПЕНЬ	222	501,000	31
ВЕРЕСЕНЬ	217	473,500	17
ЖОВТЕНЬ	252	610,500	48
ЛИСТОПАД	256	632,000	42
ГРУДЕНЬ	396	933,000	67
РАЗОМ:	4,005	$ 9,672,000	701

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПО МІСЯЦЯХ У 1974 РОЦІ

Таблиця ця різниться від таблиць інших років. Різниться тому, що як вже було згадано на вступі, конвенційні роки є химерними. Багато делеґатів, які стараються про вибір („рунують") на будь-який пост Головного Уряду, програвши вибори, на „злість" союзові перестають працювати в поконвенційних місяцях. Доказом цого є вище подані поконвенційні міцяці червень і липень.

ЖІНКИ-ОРГАНІЗАТОРКИ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1974 РОКУ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ТАБЛИЦЯ Ч. 2

П. Ч.	Ім'я і прізвище	Число Відділу	Здобула членів
1	Квітка Стецюк	25	54
2	Олена Олек	22	35
3	Олексанра Дольницька	434	33
4	Анна Гарас	47	31
5	Текля Мороз	465	28
6	Марія Юзик	492	28
7	Ольга Осередчук	37	25
8	Анна Гнатюк	37	22
9	Марія Гаравус	127	21
10	Галина Гаврилюк	170	20
11	Стела Раєн	171	20
12	Ірена Олійник	387	20
13	Марія Сцібело	452	20
14	Віра Баніт	473	19
15	Катерина Онуфрик	416	17
16	Іванна Мельник	418	16
17	Дарія Оріховська	353	14
18	Катерина Гарбіст	382	14
19	Марія Юров	219	13
20	Марія Шпікула	221	12
21	Марія Душник	293	11
22	Олександра Яворська	344	11
23	Дарія Манило	474	11
24	Олена Чорномаз	490	11

Вміщуючи подану вище таблицю, ми сказали, що вона говорить про працю найкращих жінок-організаторок, а таких було аж 24. І важко сказати, котра з них є найкращою, бо ж українки всі є гарними жінками. Якщо ходить про організаційні успіхи, то найбільше признання належить першій „чвірці". Пані Квітка Стецюк і головна радна пані Анна Ґарас, на переміну, від років були союзовими „зірками", здобуваючи найбільше число нових членів. Пані Олена Олек другий раз заняла друге місце між найкращими союзовими організаторками. Канадська „зірка" пані Олександра Дольницька, здобувши 33 члени, ввійшла до почесної чвірки. Раніше канадською „зіркою" або і „зіркою" цілого Союзу була пані Софія Куца з Торонта, яка лише в одному 1967 році придбала 101 члена для Союзу. Надіємося, що ця заслужена секретарка 440 Відділу знова поверне до більш активної організаційної праці.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПРИДБАЛИ БІЛЬШЕ ЧИМ 10 НОВИХ ЧЛЕНІВ 1974 РОКУ

„КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ"

(25 або більше членів)

ТАБЛИЦЯ Ч. 3

П. Ч.	Організатор	Ч. Від.	Здобув чл.
1	В. Дідюк	440	116
2	І. Одежинський	153	97
3	В. Кобіто	121	86
4	Р. Татарський	94	63
5	В. Оріховський	353	62
6	І. Петрунцьо	78	61
7	М. Кіґічак	240	58
7	Д. Пищ	458	58
9	Квітка Стецюк	25	54
10	Олена Олек	22	35
10	В. Колодій	191	35
12	В. Палідвор	20 4	34
13	А. Саноцький	158	33
13	Олександра Дольницька	434	33
15	Анна Гарас	47	31
15	І. Геврик	445	31
16	С. Гавриш	83	30
17	А. Джула	161	30
19	М. Фединишин	155	29
19	І. Пригода	200	29
19	І. Чопко	271	29
22	А. Іванюк	106	28
22	С. Іваницький	276	28
22	Текля Мороз	465	28
22	Марія Юзик	492	28
26	М. Хоманчук	5	27
27	П. Головачук	42	26
27	І. Гуцайлюк	147	26
27	св. п. А. Яремко	154	26
27	Р. Припхан	399	26
27	Д. Марцінюк	502	26
32	П. Шевчук	13	25
32	Ольга Осередчук	37	25
32	І. Пиндус	39	25
32	Я. Леськів	133	25
32	В. Дейчаківський	233	25
32	П. Федик	292	25
32	В. Гавриляк	316	25

БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ

(10 до 24 члени)

ТАБЛИЦЯ Ч. 4

П. Ч.	Організатор	Ч. Від.	Здобув чл.
39	П. Фуґа	321	23
39	М. Шпитко	489	23
41	Анна Гнатюк	37	22
41	І. Ярчак	113	22
41	А. Копистянський	327	22
44	М. Депа	356	21
44	Марія Гаравус	127	21
44	Г. Корбяк	146	21
47	Галина Гаврилюк	170	20
47	Стела Раєн	171	20
47	В. Романишин	254	20
47	М. Гентош	305	20
47	М. Семків	379	20
47	Ірена Олійник	387	20
47	М. Малинівський	437	20
54	М. Хомин	32	19
54	О. Вережницький	127	19
54	І. Кнігницький	430	19
54	Віра Ваніт	473	19
58	В. Сенежак	27	18
58	Т. Кубарич	217	18
58	М. Захарко	349	18
58	І. Телюк	414	18
58	В. Зацерковний	439	18
58	Л. Вовк	444	18
58	П. Сахаревич	460	18
65	Ф. Петрик	362	17
65	О. Ярема	372	17
65	Катерина Онуфрик	416	17
65	В. Запаранюк	484	17
69	І. Флис	267	16
69	І. Гаврилюк	360	16
69	В. Попович	367	16
69	Іванна Мельник	418	16
73	К. Хільченковський	10	15
73	А. Кушнір	83	15
73	В. Рефт	120	15
73	В. Гавдьо	221	15
73	О. Чабан	242	15
73	М. Мартинюк	406	15
73	П. Дяків	427	15
73	П. Кірин	475	15
73	М. Опoлько	478	15
82	М. Отрок	14	14
82	О. Зинюк	15	14
82	М. Демчук	76	14
82	В. Варшона	266	14
82	Дарія Оріховська	353	14
82	Катерина Гарбест	382	14
88	Марія Юров	219	13
88	М. Бобер	235	13
88	І. Данківський	375	13
88	Я. Карпяк	385	13
88	П. Вербовецький	436	13
93	В. Сачко	53	12
93	І. Дроздовський	127	12
93	Марія Шпікула	221	12
93	П. Аркотин	261	12
93	О. Стецура	287	12
93	Д. Чук	321	12
93	М.Каркоць	345	12
93	М. Нич	397	12
93	І. Курман	408	12
93	Д. Попадинець	434	12
103	М. Москаль	16	11
103	А. Ціздин	55	11
103	М. Савків	57	11
103	М. Галькевич	59	11
103	О. Сидор	90	11
103	С. Шилькевич	116	11
103	Л. Боднар	131	11
103	П. Щерба	173	11
103	Л. Гардінк	206	11
103	М. Мартиненко	245	11
103	С. Кравець	277	11
103	Марія Душник	293	11
103	В. Лещук	303	11
103	В. Цюпа	325	11
103	Б. Ковч	328	11
103	Г. Кисіль	336	11
103	Олександра Яворська	344	11
103	О. Продивус	356	11
103	М. Тимків	430	11
103	В. Зорич	432	11
103	М. Хомин	464	11
103	Дарія Манило	474	11
103	Олена Чорномаз	490	11
103	І. Паньків	495	11
127	Я. Лебідь	32	10
127	І. Блиха	42	10
127	С. Івасечко	48	10
127	М. Ольшанський	53	10
127	В. Квас	88	10
127	В. Стефурин	169	10
127	П. Залуга	183	10
1277	О. Твардовський	214	10
127	П. Лищак	230	10
127	С. Мотрович	295	10
127	Е. Притула	337	10
138	М. Снігурович	414	10
	Разом:		1,437

Таблиця „Клюбу Заслужених Союзовців" віддає належну подяку та загальне признання 39-ти членам згаданого Клюбу, які разом своєю відданою працею збагатили Союз на 1,478 членів, що становить 36% цілости здобутих членів 1974 року.

Також таблиця „Будівничих УНСоюзу" є признанням для 101-го союзовця, секретарів, які наполегливою працею збагатили Союз на 1,437 членів. Разом члени обидвох заслужених Клюбів, яких було 140, придбали Союзові імпоноюче число нових 2,955 членів. Цим вони допомогли тисячам осіб і сотням українських родин придбати конечне життєве забезпечення — основу їх добробуту. Складаючи їм всім наше признання та щиру подяку, ми певні, що їх приклад заохотить і інших союзовців до такої ж відданої праці і посвяти для розбудови УНСоюзу, а з ним і всієї української зорганізованої спільноти поза межами України.

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1974 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ТАБЛИЦЯ Ч. 5

П. Ч.	Число Відділу	Місцевість	Кількість здобутих чл.
1	121	Ром, Н. И.	95
2	94	Гамтрамк, Мич.	70
3	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	62
4	78	Майнерсвилл, Па.	61
4	240	Клівленд, Огайо	61
6	153	Філядельфія, Па.	59
7	458	Гамілтон, Онт.	58
8	127	Воффало, Н. И.	55
9	434	Монтреаля, Квібек	42
10	37	Елизабет, Н. Дж.	41
10	158	Вруклин, Н. И.	41
12	221	Чікаґо, Ілл.	40
13	42	Пассейк, Н. Дж.	38
14	47	Ветлегем, Па.	36
14	22	Чікаґо, Ілл.	35
15	191	Трой, Н. И.	35
15	204	Ню Йорк, Н. И.	35
18	133	Нюарк, Н. Дж.	33
18	430	Філядельфія, Па.	33
20	32	Філядельфія, Па.	32
20	356	Омага, Небраска	32
22	83	Філядельфія, Па.	31
23	106	Чікаґо, Ілл.	30
23	161	Ембридж, Па.	30
23	327	Гемпстедт, Н. И.	30
23	475	Монтреаль, Квібек	30
27	155	Перт Амбой, Н. Дж.	29
27	216	Філядельфія, Па.	29
27	271	Елмайра, Н. И.	29
27	445	Вінніпеґ, Манітоба	29
31	276	Ембридж, Па.	28
31	399	Чікаґо, Ілл.	28
31	418	Торонто, Онт.	28
31	465	Лашин, Квібек	28
31	492	Оттава, Онт.	28
36	5	Асторія, Н. И.	27
36	113	Деррі, Па.	27
36	171	Джерзі Ситі, Н. Дж.	27
36	292	Детройт, Мич.	27
36	416	Гамільтон, Онт.	27
41	147	Аллентавн, Па.	26
41	316	Рочестер, Н. И.	26
43	13	Вотервліт, Н. И.	25
43	27	Нюарк, Н. Дж.	25
43	39	Сиракюзи, Н. И.	25
43	233	Лорейн, Огайо	25
43	266	Амстердам, Н. И.	25
43	360	Воффало, Н. И.	25
43	414	Ню Гейвен, Конн.	25
43	442	Торонто, Онт.	25
51	407	Торонто, Онт.	24
51	502	Гаффорд, Саск.	24
53	146	Детройт, Мич.	23
53	489	Ню Йорк, Н. И.	23
55	170	Джерзі Сиrі, Н. Дж.	22
55	200	Озон Парк, Н. И.	22
55	387	Вилимантик, Конн.	22
55	473	Монтреаль, Квібек	22
59	40	Ірі, Па.	21
59	59	Вріджпорт, Конн.	21
59	293	Вруклин, Н. И.	21
59	353	Ню Вронсвик, Н. Дж.	21
63	254	Ню Врітен, Конн.	20
63	277	Гартфорд, Конн.	20
63	305	Магони Сиrі, Н. Дж.	20
63	379	Чікаґо, Ілл.	20
63	424	Філядельфія, Па.	20
63	437	Рочестер, Н. И.	20
63	439	Судбури, Онт.	20
63	452	Іст Чікаґо, Інд.	20
63	460	Лондон, Онт.	20
70	217	Рочестер, Н. И.	18
70	321	Феніксвилл, Па.	18
70	349	Менвіл, Н. Дж.	18
70	362	Брістоль, Па.	18
70	367	Рочестер, Н. И.	18
70	372	Плейнфілд, Н. Дж.	18
70	444	Саскатун, Саск.	18
70	484	Ютика, Н. И.	18
78	441	Форт Вілльям, Онт.	17
79	76	Нюарк, Н. Дж.	16
79	245	Трентон, Н. Дж.	16
79	267	Вестбурі, Н. И.	16
79	287	Джерзі Сиrі, Н. Дж.	16
79	325	Бруклин, Н. И.	16
84	10	Філядельфія, Па.	15
84	14	Нюарк, Н. Дж.	15
84	70	Джерзі Сити, Н. Дж.	15
84	88	Кергонксон, Н. И.	15
84	120	Аліквіппа, Па.	15
84	242	Фраквілл, Па.	15
84	345	Міннеаполіс, Мінн.	15
84	375	Філядельфія, Па.	15
84	406	Олифант, Па.	15
84	478	Іст Торонто, Онт.	15
94	15	Вашінґтон, Д. К.	14
94	45	Філядельфія, Па.	14
94	53	Піттсбурґ, Па.	14
94	194	Ню Йорк, Н. И.	14
94	344	Бавнд Брук, Н. Дж.	14
94	382	Фраквілл, Па.	14
94	408	Торонто, Онт.	14
94	427	Ст. Кетринс, Онт.	14
94	454	Ст. Кетринс, Онт.	14
103	8	Йонкерс, Н. И.	13
103	118	Чикаґо, Ілл.	13
103	173	Вілмінґтон, Дел.	13
103	219	Нюарк, Н. Дж.	13
103	235	Россфорд, Огайо	13
103	238	Бостон, Масс.	13
103	239	Філядельфія, Па.	13
103	385	Міннеаполіс, Мінн.	13
103	436	Кітченер, Онт.	13
112	261	Вілліямставн, Н. Дж.	12
112	295	Акрон, Огайо	12
112	397	Філядельфія, Па.	12
115	16	Спрінґ Валей, Н. И.	11
115	55	Куртіс Бей, Мд.	11
115	57	Коговз, Н. И.	11
115	90	Централія, Па.	11
115	115	Чикаґо, Ілл	11
115	116	Трентон, Н. Дж.	11
115	131	Чикаґо, Ілл.	11
115	157	Чикаґо, Ілл.	11
115	206	Вунсакет, Р. Ай.	11
115	270	Джерзі Сиrі, Н. Дж.	11
115	283	Обирн, Н. И.	11
115	303	Флінт, Мич.	11
115	328	Клівленд, Огайо	11
115	336	Клівленд, Огайо	11
115	432	Торонто, Онт.	11
115	440	Торонто, Онт.	11
115	464	Ошава, Онт.	11
132	48	Рідінґ, Па.	10
132	51	Чикаґо, Ілл.	10
132	169	Едвардсвілл, Ца.	10
132	183	Детройт, Мич.	10
132	214	Нюарк, Н. Дж.	10
132	230	Янґставн, Огайо	10
132	337	Балтимор, Мд.	10
139	450	Ню Йорк, Н. И.	10

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ У 1974 РОКУ ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Поміщена вище таблиця виказує 141 Відділ, які здобувши більше чим 10 нових членів, найбільше заслужився в минулорічній членській кампанії. Поміж ними є 50 Відділів, які придбали 25 і більше членів, та 91 Відділ, що придбали від 10 до 24 члени. Перше місце з 95 членами зайняв 121 Відділ в Ром, Н.И., секретарем якого є Василь Кобіто. Друге місце з 70 членами зайняв 94 Відділ в Детройті, Мі., секретарем якого є Роман Татарський. Третє місце з 62 членами зайняла „зірка жінок", секретарка 25 Відділу у Джерзі Сиrі, пані Квітка Стецюк.

Фізично є неможливим індивідуально дякувати всім Відділам за вложену працю в розбудову УНСоюзу. Тому на цьому місці щиро дякуємо всім 141 Відділам та їхнім секретарам-організаторам, які придбали союзові по 10 й більше нових членів. Також дякуємо і тим Відділам та їхнім урядовцям, що придбали менше чим 10 членів. З браку місця, не можемо виказувати у звіті всіх цих Відділів.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У 1974 Р.

ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ

ТАБЛИЦЯ Ч. 6

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Кількість членів	Придбано у 1974 р. на суму	Придбано у 1974 р. АДД
1	Філядельфія	38	463	$ 1,037,000	57
2	Піттсбурґ	19	155	210,500	7
3	Шамокин	20	152	281,000	19
4	Аллентавн	12	84	252,000	19
5	Скрентон	9	31	65,000	5
6	Вилкс Вери	9	37	51,500	—
	Разом:	107	922	$ 1,897,000	107

ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ

	Балтимор	9	64	$ 115,500	3

ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ

1	Ню Йорк	34	338	$ 714,500	58
2	Сиракюзи-Ютика	13	194	288,500	13
3	Рочестер	9	106	162,500	11
4	Трой	7	101	210,000	10
5	Боффало	10	104	239,000	13
	Разом:	73	843	$ 1,614,500	105

ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ

1	Нюарк	22	200	$ 451,500	23
2	Джерзі Ситі	11	162	364,000	36
3	Перт Амбой	12	114	271,500	17
4	Пассейк	7	55	120,500	5
	Разом:	52	531	$ 1,207,500	81

ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ,, МИЧІҐЕН І ОГАЙО

1	Чикаґо, Ілл.	35	300	$ 687,500	62
2	Детройт, Мич.	20	193	684,500	44
3	Клівеланд, Огайо	20	169	576,000	48
4	Янґставн, Огайо	9	26	65,000	2
	Разом:	84	688	$ 2,013,000	156

ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ

1	Ню Гейвен, Конн.	19	138	$ 299,500	23
2	Бостон, Масс.	5	32	46,500	2
3	Вунсакет, Р. Ай.	6	27	64,000	3
	Разом:	30	197	$ 410,000	28

ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ

1	Центральна	6	41	$ 52,000	1
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	30	151,000	6
3	Ст. Луїз, Мо.	7	6	5,500	—
	Разом:	20	77	$ 208,500	7
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	42	$ 98,500	10

ОКРУГИ КАНАДИ

1	Торонто, Онт.	25	244	$ 797,500	69
2	Монтреаль, Квібек	10	179	524,500	62
3	Ніягара, Онт.	9	123	500,500	30
4	Захід Канади	19	95	285,000	31
	Разом:	63	641	$ 2,107,500	192

(До Кандських Округ слід додати 4 Відділи приналежні до Округи Детройт. Разом Канада об'єднує 67 Відділів які в звітовому часі придбали 643 члени Забезпечені на загальну суму 2,112,500 дол.).

ТАБЛИЦЯ Ч. 7.

Округи, які виконали свою квоту на 100 відсотків і здобули бонус по 2.00 дол. за члена забезпеченого Життьовим Забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі: АДД	льот.	Життєве заб.	До виплати
Боффало	100	104	13	13	78	$ 156.00
Монтреаль	140	179	62	—	117	234.00
Сиракюзи-Ютика	175	194	13	56	125	250.00
Шамокін	150	152	19	1	132	264.00
Вилкс Бери	35	37	—	3	34	68.00
					Разом:	$ 972.00

ТАБЛИЦЯ Ч. 8

Округи, які виконали свою квоту на 75 до 99 відсотків і здобули бонус по 1.00 дол. за члена забезпеченого Життєвим Забезпеченням

Квота	Квота	Виконано	В тому числі: АДД	льотт.	Життєве заб.	До виплати
Джерзі Сиri	180	162	36	3	123	$ 123.00
Нюарк	260	200	23	35	142	142.00
Ніягара	130	123	30	4	89	89.00
Філядельфія	600	463	57	10	396	396.00
Пассейк	70	55	5	6	44	44.00
Скрентон	40	31	5	—	26	26.00
Трой	120	101	10	5	86	86.00
Центральна	50	41	1	—	40	40.00
					Разом:	946.00

ТАБЛИЦЯ Ч. 9

3 НАГОРОДИ ДЛЯ ОКРУГ В 1974 РОЦІ

Філядельфія, Па., за найбільше число здобутих членів.
Монтреаль, Квіб., за найкраще процентово виконану квоту.
Ню Йорк. Н. И., за найбільше число організаторів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 10

ОКРУГИ УНСОЮЗУ ТА ЇХ ГОЛОВИ НА 31 ГРУДНЯ 1974 Р.

1	Аллентавн, Па.	Анна Гарас
2	Балтимор, Мд.	Емануїл Притула
3	Бостон, Масс.	Анна Чопик
4	Боффало, Н. И.	Атанас Кобрин
5	Чикаґо, Ілл.	Михайло Ольшанський
6	Клівленд, Огайо	Іван Фур
7	Детройт, Мич.	Іван Ващук
8	Джерзі Сиri, Н. Дж.	Мирон Сірий
9	Міннеаполіс, Мінн.	Гілярій Папіж
10	Монтреаль, Квібек	Дмитро Попадинець
11	Нюарк, Н. Дж.	Юліян Баранюк
12	Ню Гейвен, Конн.	Михайло Снігурович
13	Ню Йорк, Н. И.	Іван Флис
14	Ніяґара, Онт.	Петро Дяків
15	Пассейк, Н. Дж.	Іван Чомко
16	Перт Амбой, Н. Дж.	Михайло Фединишин
17	Філядельфія, Па.	Степан Гавриш
18	Піттсбурґ, Па.	Василь Сачко
19	Рочестер, Н. И.	Василь Гуссар
20	Скрентон, Па.	Іван Голик
21	Сиракюзи-Ютика, Н. И.	Володимир Запаранюк
22	Шамокин, Па.	Михайло Гентош
23	Торонто, Онт.	Осип Войко
24	Трой, Н. И.	Павло Шевчук
25	Вінніпеґ, Ман. (Захід Канади)	Іван Геврик
26	Вилкс Бери, Па.	Роман Дяків
27	Вунсакет, Р. Ай.	Лев Гардінк
28	Янґставн, Огайо	Естелла Волошин
29	Ст. Луїс, Мо.	Петро Івасишин
30	Центральна	Мирослав Кальба

Важливу ролю в організаційному житті та праці Союзу займають союзові Округи яких під цю пору маємо кругло тридцять. Одинадцять з них є під опікою наших двох обласних організаторів, Василя Дідюка і Василя Оріховського, а дев'ятнадцять із-за браку обласних організаторів, знаходяться під безпосереднім віданням Організаційного Відділу. Щоб використати існування Округ для розбудови й активности Союзу, Організаційний Відділ вдержував ввесь рік тісний зв'язок листовний, а по змозі й особистий. Щомісяця висилано Округам статистику Відділів про їх участь в кампанії за новими членами з відміченням актуальних проблем Відділів.

Виконуючи ролю координатора між Головною Канцелярією та Відділами УНС, Окружні Комітети несуть відвічальність за виконання організаційної квоти, як Відділів, так і Округ. Тому в організаційних змаганнях за здобуття більшого числа нових членів беруть участь не тільки особи й Відділи, але також Округи, які за свої успіхи здобувають окремі нагороди, як грошеві бонуси та почесні плякети. Поміщені таблиці 7-ма — 8-ма виказують 13 Округ, які за минулий рік одержали грошовий бонус на суму 1,918 долярів за виконання річної квоти на 100 або 75 відсотків. Згадані таблиці з 13 Округами доказують, що всі Окружні Комітети працюючи систематично, мають нагоду здобути грошовий бонус на свої найконечніші потреби. Ми зчаста чули докори підчас Окружних Нарад, що, мовляв, лише великі Метрополітарні Округи є „упривілейовані" до бонусів та спеціяльних нагород. Повище заподані таблиці виказують, що на тринадцять Округ, які здобути грошовий бонус, одинока Філядельфійська Округа є з цих „Метрополітарних", яка виконала квоту на 75 відсотків та одержала бонус. Натомість аж дванадцять Округ з меншим числом Відділів виконали квоту на 100 і 75 відсотків і заслужено одержали грошевий бонус. Віримо, що наведені факти про можливість одержання бонусу будуть заохотою і стимулом для всіх тридцяти Округ до змагання за виконання квоти в 100 відсотках в біжучому 1975 році.

9-та таблиця виказує 3 Округи, які найбільше причинилися до організаційних успіхів в звітовому році і за це заслужено одержали спеціяльні ювілейні почесні плякети. Філядельфійська Округа одержала плякету за приєднання найбільшого числа нових членів в ювілейному році, а саме 463 членів забезпечених на загальну суму 1,037.00 долярів. Монтреальська Округа Канади одержала свою нагороду за найкраще відсоткове виконання ювілейної квоти, а саме на 139 відсотків. Округа Ню Йорку одержала третю почесну ювілейну плякету за найбільше число організаторів, які придбали по 10 і більше членів.

В 10-ій таблиці приємно нам представити союзовій громаді голів-керівників всіх тридцяти Округ, які вложили багато труду і дорогого часу на те, щоби здобутки ювілейного року досягнули 4,005 нових членів, забезпечених на 9,672,000 долярів, як це заподано в таблицях першій і шостій. Наша щира подяка всім головам тридцяти Округ за віддану працю, тому, що за організаційні успіхи Союзу, кредит належиться всім головам тридцяти Округ і відділовим урядовцям 445-ти союзових Відділів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 11

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ 10 РОКІВ 1965 — 1974

З кінцем року	Число нових чл.	Їх сума забезп.
1965	4,896	$ 8,012,000
1966	4,994	8,893,600
1967	4,400	8,032,000
1968	3,872	7,180,500
1969	5,462	10,108,000
1970	5,252	9,734,900
1971	4,056	8,429,000
1972	4,216	8,967,000
1973	4,668	11,249,000
1974	4,005	9,672,000

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ 10 РОКІВ 1965 — 1974

Рік	Загальний стан членів	Рік	Загальний стан членів
1965	86,059	1970	89,209
1966	87,053	1971	88,366
1967	88,261	1972	88,213
1968	88,265	1973	89,119
1969	89,107	1974	89,069

ТАБЛИЦЯ Ч. 13

ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів	Сума забезпечення
1970	89,209	$ 133,097,456
1971	88,366	136,825,675
1972	88,213	141,723,316
1973	89,119	149,721,390
1974	89,069	154,495,304

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ

Відділи є статутовими й законними обов'язковими клітинами, до яких мусять належати всі члени УНСоюзу. Вони є невідємною частиною братської системи життєвого забезпечення. Всі стейтові закони вимагають обов'язкової приналежности членів до одного з Відділів, та відповідньої активности Відділів. Відділи є основою братських союзів і тому їм, за статутом, віддано виконувати ряд важливих функцій, до яких в першу чергу належать забезпечування нових членів, побирання від них членських вкладок і пересилання до Головної Канцелярії УНСоюзу. Від активности Відділів залежить і активність цілости УНСоюзу, так як від відділового уряду залежить активність Відділу. Знаємо, що рушійною силою Відділу є праця секретара, тому часто працею секретаря міряємо успіхи Відділу. З уваги й намагань присвячено питанню вдержування працездатних урядів Відділів, а зокрема секретарів. Від кількох років практикується в Відділах вибір заступника секретаря по змозі молодшого віку на те, щоби допомагати в праці секретареві, а набравши досвіду, колиб зайшла потреба, зайняти місце секретаря.

Нище подана чотирнадцята таблиця подає дані щодо віку союзових секретарів. На нашу думку, било б мильним таке поняття, щоби працю секретарів та їхні організаційні здобутки міряти їхнім віком. З довголітньої практики знаємо, що ми мали молодих секретарів-організаторів чемпіонів, які здобували десятки нових членів. Але щоби не бути „грішним" перед заслуженими секретарями старшого віку, слід заявaвити, що в багатьох випадках наші старші віком секретарі, або як популярно їх звемо „пенсіонарі", не раз і не два дігнали і перегнали „молодиків" організаційною працею. Для прикладу наведимо працю такого одного секретаря — пенсіонера.

В колисці народження Батька Союзу, Округу Твердого Вугілля Шамокін очолює секретар 305 Відділу Михайло Гентош, якому скінчилося 80 років життя з „почвірним гаком". Околиці Твердово Вугілля не мають тяжкої індустрії, а копальні вугілля майже нечинні. Тому молодь виїхала до сусідних стейтів шукати праці, а знайшовши таку, там і поселилися мешкати. Але це не перешкоджує Михайлові Гентишові приєднувати членів кожного року. На доказ наводимо його здобутки останніх трьох років: 1972 р. придбав 31 члена, 1973 року придбав 34 члени і 1974 придбав 20 членів. Подібних фактів відданої праці наших старшин секретарів можна навести десятки, але тоді це не бувби звіт, а історія, а історія індивідуальних Відділів і їх секретарів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 14

ВІК СЕКРЕТАРІВ В 1974 РОЦІ

До 40 року життя	23
Від 41-го до 50-го	92
Від 51-го до 65-го	253
Вище 65-го року життя	90
Разом:	458

ТАБЛИЦЯ Ч. 15

УЧАСТЬ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В ОРГАНІЗУВАННІ ЧЛЕНІВ У 1974 РОЦІ

Кількість нових членів	Кількість Відділів
0	84
1 — 9	224
10 — 24	94
25 — 49	48
50 — 99 і вище	8
Разом Відділів	458

ТАБЛИЦЯ Ч. 16

НОВІ ВІДДІЛИ, ЯКІ БУЛИ ЗОРГАІЗОВАНІ У 1974 РОЦІ

154-ий Відділ у Філядельфії, Па.
475-ий Відділ у Монтреалі, Канада.

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСЛІД ПЕРЕДОВИХ ЗМАГУНІВ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ В ТОЧКОВІЙ СИСТИМІ

за час від 1-го січня по 30-го квітня 1974 р.

З Відділами вдержувано постійний зв'язок шляхом листування індивідуального й групового, відвідуванням окружних зборів, на яких можна було зустріти секретарів чи інших урядовців Відділів. Вислано сотні листів до предсідників, касирів, а також заступників з проханням, щоб вони придбали відповідне число членів.

Особливий зв'язок з Відділами вдержували обласні організатори, Василь Дідюк в Округах: Торонта, Монтреалю і Ніяґари та Василь Оріховський в Округах: Ню Йорк, Рочестер, Боффало, Сиракюзи—Ютика, Трой, Нюард Перт Амбой, Джерзі Сиri і Пассейк. В останньому чвертьріччю звітового року ведено ацкію із закликом, щоби не було „НІ ОДНОГО ВІДДІЛУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ БЕЗ НОВИХ ЧЛЕНІВ". На жаль, мимо всіх цих закликів, телефонічних розмов, особистих відвідин поодиноких секретарів, не всі Відділи виявили потрібну активність. Як доказ служить факт, що 84 Відділи за повний Божий рік не придбали ні одного члена. Коли на вступі ми заявили, що закінчили рік із втратою 50 членів, то цю втрату приписуємо тим інертним неактивним Відділам.

Слід підкреслити і те, що весь час ведено акцію закладання нових Відділів, як в Канаді так і в Америці. Пороблено пляни на нові Відділи в різних місцевостях, але покищо було заложено лише два нові Відділи.

Шостий з ряду Спортовий Відділ при УНСоюзі імені Івана Боберського з порядковим числом 475 зорганізовано в місяці березні в Монтреалі — Канада. Відділ цей зорганізовано стараннями спортового ентузіяста та відомого союзового суспільно-громадського і політичного діяча проф. Миколи Андрухова при технічній допомозі головного радного і обласного організатора Василя Дідюка. По кінець року Відділ цей збагатив союз на 30 членів, за що подяка, крім вже згаданих організаторів Відділу, належиться його секретарові, яким є Петро Кірик.

Відділ 154 ім. покійного єпископа Івана Стаха був зорганізований при УКЦеркві Благовіщення Пресвятої Діви Марії у Філядельфії заходом також вже покійного секретаря Олександра Яремка і звітодавця цього звіту. Відділ зорганізовано в серпні з 26 нових членів і він мав всі можливості дійти до 100 членів до кінця року, але напосна смерть, забравши життя молодої людини, перешкодила в тому.

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОУЗОВЦІВ

В комерційних асекураційних інституціях існують Клюби „мільйонерів", тобто таких, які продали забезпечення для своєї асекураційної установи в одному році бодай на мільйон долярів. Наш Союз, як братська установа, більшу увагу приділяє новим членам, чим сумі забезпечення. Тому місто клюбів із забезпеченням високих сум, створено „Клюб Заслужених Союзовців". Щоби бути членом такого Клюбу, треба впродовж календарного року при дбати для Союзу бодай 25 членів. Клюб цей був заложений ще 1961 року і всі ті організатори-секретарі, які впродовж 10 років сповняли свій обов'язок і приєднували бодай по 25 членів, заслужено одержують в нагороду золотий годинник.

За 14 років існування цього Клюбу сотні секретарів-організаторів належали до нього, але чимало з них вибули вже по першому році, не відновивши членства. В 3-ій таблиці ми заподали, що в звітовому році було аж 39 осіб, які здобули 25 і більше членів, але ще побачимо, скільки з них дійде до десятилітнього фіналу, а відтак до 15 і 20 років. Як вже було сказано, Клюб цей був заложений 1961 року і до нього в першому році належало аж 56 союзовців. По чотирнадцяти роках існування Клюбу залишилося ЧОТИРЬОХ його членів: Петро Головачук—Відділ 42 — Пассейк, Михайло Семків — Відділ 379 — Чікаґо, Михайло Фединишин — Відділ 155 — Перт Амбой і звітодавець — Відділ 83 — Філядельфія.

ТАБЛИЦЯ Ч. 17

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ВПРОДОВЖ 10 РОКІВ

в роках 1965 — 1974

	Ім'я і прізвище	Відділ	Придбав членів за 10 років
1	Василь Дідюк	440	1,988
2	Петро Федик	292	369
3	Іван Петрунцьо	78	366
4	Володимир Гавриляк	316	315
5	Олена Олек	22	310
6	Андрій Джула	161	306

Поміщена таблиця 6 членів Клюбу, що одержали заслужено нагороду за десятирічне членство в Клюбі не потребує коментаторів. Вони придбали за 10 років для УНС 3,654 нових членів і тому з пошаною зараховуємо їх, як справжніх будівничих цієї Богом благословленної найстаршої установи в вільному світі. Всім їм складаємо наше признання і щиру подяку, а при тому, ми певні, що їх приклад заохотить і інших союзовців до такої ж відданої праці для робзудови УНСоюзу.

ТАБЛИЦЯ Ч. 18

ЗДОБУТКИ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число чл. Клюбу	Число здобутих ними членів	Загальне число нових членів	Відсоток нових членів
1970	50	2,246	5,252	42%
1971	39	1,885	4,056	46%
1972	28	977	4,216	23%
1973	47	1,898	4,668	40%
1974	38	1,478	4,005	36%

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ У КАНАДІ

З уваги на утворення Канадської Репрезентації, яку очолює головний директор на Канаду сен. Павло Юзик, приходиться подати про працю УНС в Канаді тільки загальні статистичні інформації, залишаючи точніший звіт Канадській Репрезентації.

У минулому році на терені Канади було 67 Відділів, з чого чотири Відділи Онтарія належали адміністраційно до Детройтської Округи, тому, що є у безпосередній віддалі від Детройту. Залишені 63 Відділи поділені на чотири Канадські Округи з осідком в Торонті, Монтреалі, Вінніпеґу і Сент Кетринс (Ніяґарська Округа).

У звітовому році всі 67 Відділів здобули 643 нових членів, дійшовши до загального членства в Канаді 9,418 членів з загальною сумою забезпечення 18,671,810 долярів.

Немає сумніву, що Канада з її величезними просторами не може як слід розвиватися при допомозі одного обласного організатора, яким є Василь Дідюк і який опікувався до місяця липня Округами: Торонто, Монтреаль і Ніяґарою, а від липня лише 34 Відділами Округ Торонта і Ніяґари. Організаційні здобутки Василя Дідюка виносили 116 членів і він був одиноким „сотником" ювілейного року.

Слід згадати, що від місяця вересня був заанґажований головним директором на Канаду сен. Павлом Юзиком постійний організатор для західньої Канади секретар 205 Відділу Данило Марцинюк, який придбав для союзу в ювілейному році 26 нових членів, з того в останньому чвертьріччю на пості постійного організатора 8 членів.

Аналізуючи нижче подані табелі руху членів Канади, стверджуємо, що число придбаних 643 нових членів минулого року, є рівно на 100 більше, чим було придбаних 1971 року, на 83 більше чим було придбано 1972 року і лише на 9 членів менше чим 1973 року. Коли брати під увагу загальне число членів Канади, то воно зменшилося в звітовому часі на ОДНОГО члена. Але коли порівнати таблиці 22 з 6-ою, де говориться про суми забезпечення Окружних Комітетів, то канадські 67 Відділів „положили на лопатки" всі Округи й стейти Америки, продавши забезпечення на загальну суму 2,112,500 долярів. До цього слід додати і те, що Монтреальська Округа була одинокою в родині союзових 30 Округ, що виконала свою квоту на 139 відсотків,а Ніягарська Округа, місто виконати свою квоту на 75 відсотків, виконала її на 95 відсотків і тим самим Канад зайняла перше місце в виконанні відсотково ювілейної квоти.

На підставі тих кількациферних даних, твердимо, що канадські секретарі, організатори, Відділи і Округи в проводі з репрезентацією, яку очолює головний директор сенатор Павло Юзик, та члени: голова Контрольної Комісії мгр. Іван Геврик, головний радний Василь Дідюк і головна радна пані Текля Мороз, в ювілейному році вложили багато відданої праці в розбудову цілости УНСоюзу.

КАНАДА

ТАБЛИЦЯ Ч. 19

ЗАГАЛЬНЕ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів	Сума забезпечення
1970	9,525	$ 16,089,973
1971	9,366	16,323,895
1972	9,279	16,659,847
1973	9,419	17,839,230
1974	9,418	18,671,810

ТАБЛИЦЯ Ч. 20

НОВІ ЧЛЕНИ ЗА ОСТАННІХ 5 РОКІВ

Рік	Число членів	Рік	Число членів
1970	1,110	1973	652
1971	543	1974	643
1972	560		
		Разом:	3,508

НОВІ ЧЛЕНИ, ПРИДБАНІ КАНАДІЙСЬКИМИ ВІДДІЛАМИ В 1974 РОЦІ

ТАБЛИЦЯ Ч. 21

Осідок Відділу	Число членів
1 Канадійські Відділи у Детройті	2
2 Монтреаль, Квібек	179
3 Ніяґара, Онт.	123
4 Торонто, Онт.	244
5 Захід Канади	95
Разом:	643

ОКРУГИ КАНАДИ

ТАБЛИЦЯ Ч. 22

П. Ч. Округа	Кількість Відділів	Придбано у 1974 році: членів	на суму	АДД
1 Торонто, Онт.	25	244	$ 797,500	69
2 Монтреаль, Квібек	10	179	524,500	62
3 Ніяґара, Онт.	9	123	500,500	30
4 Захід Канади	19	95	285,000	31
Разом:	63	641	$ 2,107,500	192
Канадські Відділи Округи Детройт	4	2	5,000	
РАЗОМ Відділів:	67	643	$ 2,112,500	

ОКРЕМІ АКЦІЇ ЮВІЛЕЙНОГО РОКУ

На вступі я згадав, що пляновано здобути в ювілейно-конвенційному році 6,00 нових членів. Для виконання цієї квоти ведено впродовж ювілейного року ряд різних акцій — заходів, з яких слід згадати важнійші, а саме:

1. Точкова система — яка тривала від 1-го до 30-го квітня 1974 року;

2. Акція 40 спеціяльних грошових нагород на суму 5,000 долярів для нових членів, які вступили до Союзу в часі від 1-го січня до 30-го червня 1974 року;

3. Акція студентів з безплатним побутом впродовж кінця тижня на „Союзівці";

4. Акція спеціяльного бонусу округам і відділам за найкраще виконання груднєвої квоти.

Точкова система була практикована в Союзі під час 80-ти річчя Свободи, а відтак повторена ще раз і в ювілейно-конвенційному році. Всі Відділи Америки і Канади були поділені на три категорії за станом членів в Відділах на 31 грудня 1973 року а саме:

1-ша категорія — до 75 членів;
2-га категорія — від 76 до 150;
3-та категорія — 151 і більше.

Переможцями цієї кампанії, яка тривала від 1-го січня до 30-го квітня стало 9 секретарів, як заподано в таблиці 23. Цікавим явищем є те, що канадські секретарі „обголили" американських, бо здобули всі більші нагороди. Я вже згадував в звіті, що секретарі Канади продають забезпечення на більші суми, доказом чого служить ще раз ця точкова акція. На дев'ять „щасливих" секретарів-організаторів в першій групі, нагороди в Канаді дістали секретарі Данило Марцинюк і Михайло Ополько. В другій групі знову канадці дістали дві нагороди, а саме Павло Сахаревич і пані Марія Юзик, а в третій Данило Пищ, здобувши аж 1,371 точку, „розгромив" чемпіона Америки Романа Татарського і забрав заслужено нагороду 500 долярів.

Проголошуючи у січні ювілейно-конвенційну кампанії Екзекутивний Комітет УНСоюзу перший раз у своїй історії визначив 40 окремих грошових нагород для новозорганізованих членів в часі від 1-го січня до 30-го червня а саме: одну на суму 1,000 долярів, дві нагороди по 500 долярів, дві по 250 долярів, 15 по 100 долярів і 20 по 50 дол., разом на загальну суму 5,000 дольярів. Льосування цих нагород відбулося 14 вересня 1974 року на „Союзівці". Його провели: головний секретар УНСоюзу Володимир Сохан, обласний організатор Василь Оріховський і конферансьє Союзівки Аня Дидик, в присутності багатьох відділових урядовців та сотень гостей Союзивки. Двоє дітей, Христя Снилик і Андрійко Олинець, витягали 40 карточок із числами щасливих власників союзових грамот. Перші три найважніші нагороди припали членам Відділів різних стейтів. Нагороду 1,000 долярів виграла членкиня 121 Відділу в Ром, стейт Ню Йорк, Марія Е. Валь. Другу нагороду 500 долярів одержав Джерон Тобін з 356 Відділу в Омага, Небераска, а третю нагороду також в сумі 500 долярів одержала молоденька студентка Андрія Карабін з 124 Відділу Лігай Веллійської Округи, Пенсилвенія. Інших тридцять сім нагород—виграшів припало новим членам різних стейтів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 23

I. малі Відділи до 75 членів:

Відд.	Ім'я і прізвище	точок	грошові нагороди
502	Данило Марцинюк	249	150.00
478	Михайло Ополько	210	100.00
303	Василь Лещук	179	50.00

II. середні Відділи 75 до 150 членів:

Відд.	Ім'я і прізвище	точок	грошові нагороди
460	Павло Сахаревич	335	300.00
452	Марія Сцібело	285	150.00
492	Марія Юзик	234	75.00

III. Відділи 151 і більше членів:

Відд.	Ім'я і прізвище	точок	грошові нагороди
458	Данило Пищ	1,371	500.00
94	Роман Татарський	1,092	250.00
240	Михайло Кігічак	741	100,00

ТАБЛИЦЯ ТОЧКУВАННЯ

за $ 500.00	рахується	5 точок
„ 1,000.00	„	16 „
„ 2,000.00	„	22 „
„ 3,000.00	„	28 „
„ 4,000.00	„	34 „
„ 5,000.00	„	40 „
„ 6,000.00	„	46 „
„ 7,000.00	„	52 „
„ 8,000.00	„	58 „
„ 9,000.00	„	64 „
„ 10,000.00	„	70 „

Термінове забезпечення Т-1 і Т-10

за $ 5,000.00 рахується 16 точок
за $ 10,000.00 рахується 22 точок
Діточе Т-16 $ 1,000.00 рахується 5 точок
АДД — акцидентове $ 5,000.00 рах. 5 точок

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ ГРОШОВІ НАГОРОДИ КОНВЕНЄІИНОЇ КАМПАНІЇ 1974 Р.

ТАБЛИЦЯ Ч. 24

П.Ч.	Відд.	Ім'я і прізвище члена	Місцевість	сума нагороди
1	121	Марія Е. Валь	Ютика, Н. Й.	$ 1,000.00
2	356	Джером М. Тобін	Омага, Неб.	500.00
3	124	Андрія Карабін	Аллентавн, Па.	500.00
4	387	Роза М. Курник	Ню Гейвен, Конн.	250.00
5	455	Христина Фуґа	Ню Йорк, Н. Й.	250.00
6	394	Володимир Закревський	Пассейк, Н. Дж.	100.00
7	387	Володимир Ломаґа	Ню Гейвен, Конн.	100.00
8	134	Юрій М. Хухра	Пассейк, Н. Дж.	100.00
9	125	Степан Паньків	Чикаґо, Ілл.	100.00
10	353	Євген Романишин	Перт Амбой, Н. Дж.	100.00
11	125	Осип К. Птасінський	Чикаґо, Ілл.	100.00
12	118	Віоас Куселіявскас	Чикаґо, Ілл.	100.00
13	133	Данило Шебунчак	Нюарк, Н. Дж.	100.00
14	492	Юрій Федак	Монтреаль, Квібек	100.00
15	417	Волод. Цибрівський	Джеферсонвіл, Інд.	100.00
16	233	Таня Марія Мельничук	Клівленд, Огайо	100.00
17	322	Роберт П. Кейбіда	Нюарк, Н. Дж.	100.00
18	94	Кетлін Рене Кудла	Детройт, Мич.	100.00
19	407	Софія Садівник	Торонто, Онт.	100.00
20	27	Іван Степан Кікта	Нюарк, Н. Дж.	100.00
21	488	Олександер Ліневич	Фінікс, Арізона	50.00
22	13	Тіна Демчар	Трой, Н. Й.	50.00
23	102	Річард О. Вілліс	Клівленд, Огайо	50.00
24	233	Іван Д. Ушлінов	Клівленд, Огайо	50.00
25	224	Микола Хижий	Бостон, Масс.	50.00
26	27	Олена Анна Кікта	Нюарк, Н. Дж.	50.00
27	112	Джені Г. Бочар	Клівленд, Огайо	50.00
28	432	Мелянія Дж. Олексин	Торонто, Онт.	50.00
29	13	Юрій Романишин	Трой, Н. Й.	50.00
30	325	Джойс Карен Цюпа	Ню Йорк, Н. Й.	50.00
31	7	Осип Павло Врінчак	Шамокин, Па.	50.00
32	133	Яро Зенон Заяць	Нюарк, Н. Дж.	50.00
33	406	Роман Мартинюк	Скрентон, Па.	50.00
34	325	Роберта Е. Ящинич	Ню Йорк, Н. Й.	50.00
35	131	Анна Венґльовська	Чикаґо, Ілл.	50.00
36	465	Іванна Король	Монтреаль, Квібек	50.00
37	424	Марія Голубовська	Філядельфія, Квібек	50.00
38	25	Олександра Вачинська	Ню Джерзі	50.00
39	386	Данило А. Ляшинський	Янґставн, Огайо	50.00
40	171	Богданна Марія Тхір	Джерзі Сиі, Н. Дж.	50.00

АКЦІЯ СТУДЕНТІВ

Щоби вможливити студіюючій молоді одержати безплатний побут впродовж кінця тижня на чудовій оселі УНСоюзу „Союзівці", а при тому дати їй можливість зустріти молодих товаришів — товаришок і заключити з ними дружбу, Союз проголосив літню акцію забезпечення молодих осіб.

Акція ця полягала в тому, що кожна молода особа у віці 16 до 23 років життя, забезпечилась на протязі літніх місяців (липень, серпень, вересень) грамотою життьового забезпечення на суму щонайменше 3,000 долярів і заплативши згори однорічну вкладку, одержить безплатний побут впродовж кінця тижня (субота-неділя) на оселі „Союзівка".

Про згадану акцію повідомлено всіх секретарів, союзові Округи та проголошено в союзовій пресі в обох мовах. Незалежно від того, роздано 5,00 летючок при нагодах союзових, чи інших імпрез. Вислід акції був такий, що 35 молодих осіб послухали нашого заклику і вступили до Союзу, але членську вкладку заплатили лишень 23 студенти і тим самим їм належиться вільний „вікенд" на „Союзівці", який зможуть використати літом цього року.

СТУДЕНТИ, ЯКИМ ПРИСЛУГОВУЄ БЕЗПЛАТНИЙ КІНЕЦЬ ТИЖНЯ НА СОЮЗІВЦІ 1975 Р.

ТАБЛИЦЯ Ч. 25

П. Ч.	Ім'я і Прізвище	Ч. Відд.	Місцевість
1	Нестор Роговський	27	Нюарк, Н. Дж.
2	Ненсі Стіфнер	35	Чикаґо, Ілл.
3	Марко Гальчак	42	Пассейк, Н. Дж.
4	Наталія Лазірко	133	Нюарк, Н. Дж.
5	Кероль Михальчук	154	Філядельфія, Па.
6	Андрея Михальчук	154	Філядельфія, Па.
7	Василь Василенко	154	Філядельфія, Па.
8	Іван Василенко	154	Філядельфія, Па.
9	Тома Яремко	154	Філядельфія, Па.
10	Дарія Сорока	154	Філядельфія, Па.
11	Йоанна Танґо	217	Рочестер, Н. Й.
12	Юрій Михайлевич	240	Клівленд, Огайо
13	Лев Михайлевич	240	Клівленд, Огайо
14	Денис Глова	254	Ню Брітен, Конн.
15	Діяна Вількевич	266	Амстердам, Н. Й.
16	Іван Врожко	307	Бостон, Масс.
17	Антін Галонжка	307	Бостон, Масс.
18	Йосиф Івах	372	Плейнфілд, Н. Дж.
19	Дана Головка	372	Плейнфілд, Н. Дж.
20	Степан Волчак	44	Саскатун, Саск. (Канада)
21	Ярослава Вучок	458	Гамільтон, Онт.
22	Роман Войцеховський	460	Лондон, Онт.
23	Орест Скрипух	466	Врентфорд, Онт.

ГРУДНЕВА КАМПАНІЯ ЗА БОНУСИ ОКРУГ І ПООДИНОКИХ ВІДДІЛІВ

Закінчуючи кампанію ювілейного року, Екзекутивний Комітет ухвалив у грудні спеціяльні грошові нагороди для Окружних Комітетів і Відділів. Нагороди ці були відмінні від всіх інших тим, що крім вже раніше признаних бонусів для Округ за виконання річної квоти, та звичайних нагород для відділових секретарів, признано спеціяльні грошові нагороди за організаційні успіхи в грудні за таким ключем:

ОКРУГИ, які в грудні здобудуть більше нових членів, як їхня місячна квота (річна квота поділена на 12 місяців), будуть змагатися за одержання нагород, признаних за здобуття найбільшого числа членів понад цю квоту.

НАГОРОДИ:

Перша — $200.00
Друга — $100.00
Третя — $ 50.00

Округи, які здобудуть менше як 10 членів, не будуть уповажнені до цих нагород.

ВІДДІЛИ, які в грудні здобудуть більше нових членів, як їхня місячна квота (річна квота — 10% членства поділена на 12 місяців), зможуть змагатися за одержання нагород, признаних за здобуття найбільшого числа членів понад цю квоту.

НАГОРОДИ:

Перша — $100.00
Друга — $ 50.00
Третя — $ 25.00

Відділи, які здобудуть менше як 5 членів, не будуть управнені до цих нагород.

В змаганнях за одержання бонусу участь взяло 29 Округ і 128 Відділів з таким вислідом, що філядельфійська Округа зайняла перше місце і одержала бонус в сумі 200 долярів, джерзіситська Округа одержала за друге місце 100 долярів, а монтреальська, зайняла третє місце, одержала 50 долярів.

Між Відділами перше місце займав 32-ий Відділ з Філядельфії, де секретарем є Михайло Хомин, і одержав 100 долярів. Друге місце зайняв 25-ий Відділ з Джерзі Сити, де секретаркою є союзова „зірка" пані Квітка Стецюк, та одержав 50 долярів місце з нагородою 25 долярів одержав 489-ий Відділ з Ню Йорку, секретарем якого є меценас Микола Шпитко.

ТАБЛИЦЯ Ч. 26

ВИСЛІД

ГРУДНЕВОЇ КАМПАНІЇ ЗА БОНУСИ ПООДИНОКИХ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ В МІСЯЦІ ГРУДНІ 1974 РОКУ

Округи, які найкраще виконали грудневу квоту — здобули більше членів, як була місячна квота.

	Місцевість	визначена квота	здобули членів	бонус
1	Філядельфія	50	79	$ 200.00
2	Джерзі Сиі	15	28	100.00
3	Монтреал	12	19	50.00

Відділи, які найкраще виконали квоту в грудні

	Відд.	Місцевість	квота	здобув чл.	бонус
1	32	Філядельфія (М. Хомин)	2	10	$ 100.00
2	25	Джерзі Сиі (К. Стецюк	5	11	50.00
3	489	Ню Йорк (М. Шпитко)	1	6	25.00

До окремих акцій минулого року слід зарахувати „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" членів, що було гаслом і вимогою до делеґатів 28-ої Конвенції. Така акція, помимо того, що є нарікання деяких делеґатів, є дуже помічною в організаційній праці. Доказом нехай послужить те, що 310 делеґатів придбали в минулому році 3,083 членів, а 112 було таких, що не придбали ні одного члена. Шкода, що так сталося. Бо коли б тих 112 делеґатів були приєднали лише по ОДНОМУ членові, то місто мати втрату 50 членів під кінець року, можна було рік закінчити з надвишкою 62 членів.

Також слід згадати і те, що була ведена інтенсивна акція ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ „СВОБОДИ", які не є членами УНС. В цій цілі секретарко Організаційної Відділу пані Марія Савчак і панна Аня Чекай приготовили 1,380 адрес. З того 907 адрес вислано до 136 секретарів Америки і 85 адрес до секретарів Канади. Незалежно від того з Організаційного Відділу вислано спеціяльний заклик до 388 приватних передплатників СТАТИ ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ. Також ведено акцію серед секретарів, щоби посилали адреси „проспектів", яким опісля Головна Канцелярія висилала оказійно щоденник „Свободу".

Не можна поминути і того, щоби не згадати акції РАДІОПЕРЕДАЧ, які є засобами поширювання інформацій про УНС та його громадську й забезпеченеву службу своїм членам. В звітовому році ми передавали наші оголошення на 21 станціях, в рямцях рюджету 6,000 долярів. Наші вісті ми передавали з 19 станцій в Америці і 2-ох станції з Канаді. Всі радіостанції одержали наперед приготовані тексти, які інформували про УНС, як громадську установу, та пояснювали його забезпеченеву службу своїм українським землякам.

Слід згадати і ведену акцію пошукування організаторів УНСоюзу для організаційної праці в терені. В тій цілі вислано листи до багатьох осіб, а також особисто відбуто багато зустрічей з майбутніми надійними організаторами. Всі ці заходи заанґажувати нових організаторів не дали сподіваних успіхів. Звітовий рік закінчено з двома обласними організаторами, якими були головний радний Василь Дідюк, який опікувався 44 Відділами у Канаді, що придбали 546 членів, забезпечених на загальну суму 1,821,500 долярів. Із згаданих 546 членів здобув сам В. Дідюк одну п'яту, а саме 116 членів. В Америці 125 Відділами опікувався обласний організатор Василь Оріховський. Згадані Відділи придбали 1,274 члени забезпечені на загальну суму життьового забезпечення 2,822,000 долярів. Сам В. Оріховський придбав 62 члени які були записані на рахунок його здобутків.

Кінчаючи цей перший звіт на пості головного організатора, треба підмітити, що минулий рік, хоч був скромний своїми успіхами, був всеж таки успішним роком, коли взяти під увагу різні перешкоди, а головно економічну кризу, яка довела до небувалого безробіття та зросту цін на всі роди товарів.

Головний організатор Степан Гавриш в доповненні до свого друкованого звіту подав наступне:

Я не маю нічого до звіту додавати, тільки хочу перепросити всіх, що у „Свободі" (я не кажу, що це був саботаж) помішали мої таблиці. Таблиці розміщені помилково не там, де у тексті звіту мова про ці дані. Так на стор. 14-ій мова про Клюб Заслужених Союзовців, а таблиця до цього поміщена на 18-ій сторінці. В Канаді було 100, а не 10 нових членів більше у 1974 році, як у 1971-ому. А на сторінці 16-ій знову в розділі про окремі акції теж трапилася помилка. Всі ці поправки в друкованому звіті переведу і такий справлений текст передам головному секратареві, щоб мій звіт вже для публікації не мав цих помилок. Дуже дякую.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис подякував звітодавцеві та попросив до чергового звіту головного редактора „Свободи" Антона Драґана.

Звіт головного редактора Антона Драгана

В уже 100-літній історії українського поселення і, зокрема, у понад 80-літній історії нашого Українського Народного Союзу, який був початком організації суспільно-громадського і культурно-освітнього та фінансово-господарського життя того, що називаємо Американською Україною, було безліч всіляких викликів та завжди зв'язаних з ними однаково загроз, як і нагод. Промовисто говорять про це вже повних 81 річників „Свободи", 31 річник англомовного „Українського Тижневика", 21 річник дитячого журналу „Веселка" та 65 річних наших календарів-альманахів, як і ціла вже велика бібліотека книжкових і принагідних видань. Це вже самонаявна історична істина, що ці наші публікації відіграли рішальну ролю в нашому розвитку, від організації Українського Народного Союзу почавши. Зайво було б доказувати, що ця рішальна роля публікацій УНСоюзу з розвитком та організаційною діференціяцією нашого суспільства не тільки не поменшувалася, але навпаки, постійно збільшувалася і рівночасно комплікувалася, а з цим і збільшувала відповідальність за них.

Вважаю за необхідне повторити ці самонаявні істини на початку редакційного звіту, бо власне ці істини у нас щораз частіше забувається, переочується чи прямо легковажиться. І це є одна з найбільших загроз наших днів та нашої тривожної доби. Погляньмо бодай коротко на загальну ситуацію, щоб краще усвідомити собі цю загрозу, бо це повинно спонукати нас до відповідних рішень.

Ці наші річні наради, до речі — перші річні наради обраного минулорічною 28-ою Конвенцією Головного Уряду УНСоюзу, відбуваються у замітному часі, як з уваги на минуле, так і сучасне та майбутнє. Ми знаємо, який є сьогодні стан Американської Унії :він не є добрий! Признав це і президент Форд у своєму посланні про цей стан на початку року. Вже почалися і продовжуються відзначування 200-річчя Американської Незалежности в наступному 1976-му році. І коли ще відносно недавно навряд чи можна було б зустріти американця, який був би завагався без надуми відповісти, що немає на світі в кожному відношенні кращого місця на життя, як Америка, то сьогодні, після внутрішніх вотерґейтських скандалів та індокитайських й інших зовнішніх невдач, у багатьох починають зроджуватись сумніви, нехай і неоправдані. Гасло про „минуле, яке треба пам'ятати, та майбутнє, яке треба приготовляти", що під ним відбувається святкування 200-річчя Американської Незалежности, має в такій ситуації свій великий сенс і потребу.

Свого часу президент Джон Кеннеді говорив про „взаємозалежність" народів світу в теперішній добі неймовірного розвитку технології, що може стати благословенням, або прокляттям для людства, залежно від того, як і в яких цілях цей розвиток буде використаний. І ця взаємозалежність дуже яскраво проявилася в звітовому часі, і проявилася дуже неґативно для Америки і для вільного світу. Вотерґейтський скандал, економічні труднощі та інші внутрішні справи до тієї міри абсорбували зацікавлення та увагу Америки, що вона і не счулася, як комуністи всупереч своїм договірним та „дипломатичним" обіцянкам і пропаґандивним деклямаціям про облудне „відпруження" захопили Індокитай порядком „теорії доміно", яка цілком певно на Індокитаї не закінчиться. Проблемою є тільки, коли і де впаде чергове „доміно": на Близькому Сході, в Південній Америці чи в Европі.

Коли ж мова про стан „Унії" — України і українських поселень у вільному світі, зокрема в ЗСА і Канаді, що є предметом першої уваги видань УНСоюзу, то звітовий час належав до найбільш трагічних в Україні і також не до найсвітліших серед українських поселень. Проте, як в Україні, так і на поселеннях були також виразні познаки мобілізації нових сил і застосування нових метод в обороні нації.

Події і розвиток в Україні проходили в звітовому часі виразно під знаком Морозового „Бумерангу". Посилені репресії, терор і переслідування з боку ворога-окупанта поверталися в нього бумеранґом нових сміливих виступів оборонців людських прав з одного боку, а чи не найбільшим в історії подібних подій відгомоном у світі з другого боку. Валентин Мороз своєю таки справді героїчною поставою, підтвердженою майже піврічним голодовим страйком у в'язниці, здобув світовий розголос та став символом змагань України за свої людські і національні права. Мороз не був одиноким. Такі імена, як Леонід Плющ, Ніна Строката, Караванський, Шухевич та багато інших повторялись в парляментах великих і малих країн, були предметом уваги наукових та інших міжнародних з'їздів, офіціяльних урядових інтерпеляцій тощо. Українці Америки і Канади, в тому в поважній мірі УНСоюз і, зокрема українська студентська молодь цих двох країн відіграли в цьому поважну ролю.

Не можна б назвати задовільним і стану в нашій громаді. Правда, були і світлі моменти, як згадана вже акція в обороні людських прав в Україні, поширюване відзначування Дня Української Незалежности 22-го січня, ряд з'їздів і конференцій, але все це навіть в малій мірі не вичерпувало наших однаково потреб, як і наших можливостей. Брак плянування на довшу мету, імпровізація і принагідність, легкодушні вирішування справ більше з думкою про рекляму, як для справжнього добра громади і справи тут і там виразно позначували наші суспільно-громадські та інші прояви нашого життя. Прикладом цього могла б послужити наша підготова до відзначення 200-річчя Американської Незалежности, тієї величезної і унікальної нагоди „встати і бути порахованими", не кажучи вже про майже повне і суцільне нехтування 100-річчя українського поселення в Америці.

Це тільки дуже загальна і радше поверхова характеристика того тла і тих обставин, серед яких працювали і появлялись наші публікації, і це тло та обставини в них у відповідній мірі віддзеркалені.

Мавши на увазі та здаючи собі вповні справу з усіх тих викликів та зв'язаних з ними нагод і загроз, ми з більшим чи меншим успіхом пробували і старалися постійно про них інформувати, їх коментувати, звертати на них увагу, як в нашому українському щоденнику, так і в англомовному тижневику. Наша крусада — хрестоносний похід в обороні Мороза та інших українських жертв окупаційного режиму в Україні належить до найбільших в історії публікацій УНСоюзу. Ситуація в Україні та в нашій українській громаді і їх потреби з одного боку, а наші обмежені можливості з другого були в основі того, що „Свобода" і „Український Тижневик" віддають сьогодні місце на своїх сторінках майже виключно українським вісткам і українським справам, бо — сказавши фразою одного з українських дисидентів — хто ж, як не ми буде це чинити! Згадаю, що це, як і відновлена та поширена рубрика „Голосів читачів", зустрілися із загальним одобренням читацької громади.

Згадую про це тільки для характеристики, бо найповнішим, найточнішим і найвимовнішим звітом про наш щоденник, тижневик і дитячий місячник є вони самі, надруковані в звітовому часі їхні числа. Коли ж мова про наш англомовний „Український Тижневик" і дитячий місячник „Веселка", про них коротко звітують їхні редактори, Зенон Снилик і проф. Володимир Барагура, і їм віддаю слово:

REPORT SUBMITTED BY ZENON SNYLYK

The mood over the past twelve months, in terms of developments on the Ukrainian scence on both sides of the Iron Curtain as well as the effects of our immediate environment, oscillated between depressing frustration and hopeful anticipation. Apart from increasingly disappointing news from Ukraine on the unabated persecution of Ukrainian intellectuals, we could not but feel the effects of the political and economic crises that pervaded every level of human interaction in the U.S. and, to a lesser degree, in Canada.

Here, on the one hand, we saw Valentyn Moroz persisting with his hunger strike through the summer months and then treatening to commit suicide if at least some of his demands are not met—an ominous development that held our entire community in the free world in the grips of anger and frustration. On the other hand, we were experiencing the terminal stages of the Watergate affair, accompanied, as they were, by continued inflation, spiraling prices, economic slowdowns and the resultant unemployment. Certainly, the conditions were hardly propitious for the observance of our Association's 80th anniversary year which we had started on a great note with the relocation of the UNA Home Office to the new building in Jersey City and its dedication to our pioneer-founders. We would be less than frank if we did not admit that we were disappointed at not being able to join our Home Office in the new quarters in the course of the past summer, as had been originally planned, inasmuch as all of our innovative plans were contingent upon the changeover to the modern methods of printing. This temporary set-back, which has it roots in the adverse economic situation, has been replaced again by hopeful anticipation as we see our leadership moving with determination to find solutions to the problems.

As disheartening as the news was about Moroz and countless other Ukrainian men and women incarcerated in Soviet concentration camps and insane asylums, it was our community's response to this inhuman oppression that constituted an inspiring phase in an otherwise difficult year. Solidarity hunger strikes, demonstrations, representations and myriad other actions—initiated and pursued by our young people as well as adults—led to at least a partial alleviation of Moroz's plight. The actions are by no means over, as we continue to split our headlines between accounts of new repressions there and our community's resolute response here.

It was in this spirit—the spirit of unity with our suffering people and a sense of profound responsibility to help in their struggle—that we conducted our major crusading campaigns over the past twelve months: the observance of January 22nd as our national holiday, the observance of the Centennial of our settlement on this continent and, of course, our participation in the now mushrooming observances of the Bicentennial of the American Revolution. In addition to providing ample informational material on these events and periodic editorial prodding, we published two special issues, first on the Bicentennial and then on our community's observances of the January 22nd anniversary in 1975. Both of these special issues put Svoboda and The Weekly on the record that, in line with the Bicentennial theme, we, too, have a past to remember and a future to mold. We feel that as official organs of our oldest and largest organization in the free world, we should maintain the initiative in this as in other areas of activity, involving as they invariably do thousands of Soyuz members.

It is this involvement of our organization and of our members in various phases of our community life, contributing to the latter's diversification, that we strive to report and to encourage on the pages of our publications, with particular accent on young people in The Weekly. We have expanded that coverage over the past two years to four pages—the maximum that we can print until the implementation of new plans—thanks in no small measure to the addition of Ihor Dlaboha to our staff, now in the post of assistant editor. A capable and energetic young man, Mr. Dlaboha is yet another example of our investment in young people which is bound to pay off dividends in the immediate and distant future.

As in previous summers, and in line with our tradition to employ young people in our departments, we were fortunate to have a congenial and able assistant in Miss Myroslawa Lewenetz, whose byline continues to appear periodically in The Weekly, in addition to many of our stalwart contributors—Mrs. Helen P. Smindak, Mrs. Marta Baczynsky and others—whose writings we consider an enrichment of our paper. We can also place in the same category the feuilletons of Roman J. Lysniak, a keen observer of the Ukrainian scene, and the most recent byline of G. Ostap Tatomyr, whose series on Ukrainians in professional hockey has had a positive response among our readers. Our list of credits would be incomplete if did not cite the numerous readers, mostly UNA'ers, who continue to submit stories, clippings and sundry material that make our newspaper national and even international in scope. Growing interest of young people in all of our publications—from newspapers to books—is most encouraging and particularly worth nothing in our plans for expansion in the months and years ahead.

We are certain that this—one of many aspects of our planning for the future—is certainly a matter that will not escape the attention of the Supreme Assembly as it meets for the first time since the last Convention in a full annual session at our beautiful estate in the Catskills.

ЗВІТ РЕД. ВОЛОДИМИРА БАРАГУРИ

У моменті річного засідання Головного Уряду УНС появиться 250-те число „Веселки".

Найважливішою подією в житті „Веселки" у звітному часі був 20-літній ювілей існування журналу у вересні 1974 р. (перше число вийшло з датою 15-го вересня 1954 р.)

З нагоди ювілею вересневе ч. „Веселки" в 1974 р. було присвячене відзначенню цієї події. Вміщено інформативну статтейку про її генезу, розвій, сучасний стан і вигляди на майбутнє з фотознятками її основників, редакторів, адміністрації, технічно-друкарського сектора, і постійних співробітників — авторів, ілюстраторів і композиторів. Поруч статтейки вміщено кілька принагідних віршів, таблицю деяких обкладинок річників журнала, факсіміле чолової сторінки першого числа журнала.

З нагоди 20-ліття існування „Веселки" появилися згадки, голоси читачів і статті у „Свободі", „Нашому Житті", „Новому Шляху", австралійській „Вільній Думці", журналі „Самопомочі" „Наш Світ". Радіостанція „Голос Америки" передала вістку про „Веселку" в Україну в днях 26, 27 вересня і 5-го жовтня 1974 р. У ювілейному році „Веселка" отримала 3-тю нагороду на мистецькій виставці в Леканто, на Флориді.

„Веселка" продовжує свою працю за тими самими виховними, дидактичними, літературно-мистецькими принципами, які лягли в її основу від початку її існування з націлом виховувати молоде покоління за допомогою друкованого мистецького слова на свідомих членів української спільноти поза межами материка.

Редакція „Веселки" збільшила кількість веселих ілюстрованих історійок, бо вони найбільше притягають увагу малого читача. Практикується також передрук важливіших, цікавіших і вартісніших матеріялів з раніших річників „Веселки" тепер уже вичерпаних, бо ці раніші матеріяли є свіжими для нових річників читача. Ця практика дозволяє також заощадити чимраз зростаючі кошти видання, використовуючи готові ілюстрації й кліше.

Напередодні кожного нового числа „Веселки" появляється в „Свободі" його огляд, який дає батькам, учителям і виховникам ключ до розкриття внутрішньої побудови числа і методики використання вміщених матеріялів у виховно-навчальному процесі.

Після вибуття з редакційної колегії журнала ред. В. Гошовського, „Веселку" редагують Володимир Барагура й Роман Завадович, мовну редакцію веде Вячеслав Давиденко. Мистецьким консультантом є Петро Холодний, музичними Осип Залеський і Роман Лаврович.

Штаб постійних співробітників не зазнав істотних змін, з вийнятком нормальної флюктуації. На місце вибулих прибувають нові поповнення.

Недалеке перенесення друкарні до нових приміщень і перехід на нову техніку друку (компютер і офсет) відкривають перед журналом можливості технічного покращання.

Журнал має дві основні турботи: перша — це знайти молоду надійну зміну редакторів і співробітників, щоб забезпечити довговічність журнала, друга — це проблема схоплення виховним впливом журнала якнайширших кіл української дітвори, питання, як заохотити молодих читачів стати його споживачами. З проблемою якнайчисельнішої циркуляції журнала є пов'язана його фінансова база, бо проблема читача тісно поєднана з проблемою передплатника. Великою перешкодою позитивно розв'язати оба ці питання — співробітників і читачів-передплатників є недостатнє знання української мови молодим і середнім поколінням.

Хоч листи дітей-читачів, дитячі літературні спроби, друковані на сторінках „Веселки", показують, що зацікавлення журналом велике, всеж таки воно не таке, як повинно б бути для існування і нормального росту й розвою видання. Для успішного виконування своєї основної місії — національного виховання молодого покоління „Веселка" потребує не лише достатньої скількості передплатників-читачів, але й співдії широкого запліччя — батьківського дому, громадського чинника, молодіжних організацій, шкіл. Деякі зацікавлені вихованням молодого покоління громадянські кола дають підтримку журналові моральну й матеріяльну, але ця підтримка повинна мати все-громадський характер, щоб створити сприятливу атмосферу й пригожий клімат для розвою і росту „Веселки".

Володимир Барагура, редактор „Веселки"

АЛЬМАНАХ, КНИЖКОВІ ВИДАННЯ

До наших періодичних публікацій належать також наші щорічні календарі-альманахи. У звітовому часі календар УНС вже знову був надрукований в повному 20-тисячному тиражі „Свободи" та висланий на всі адреси наших передплатників в ЗСА і Канаді. Змістом він в поважній мірі віддзеркалює період часу, до якого відноситься: 60-ті роковини УСС, рух опору в Україні та ряд інших актуальних і „календарних" матеріялів, що назагал зустрілися з одобренням читачів. Не зважаючи на те, що календар появився друком з поважним запізненням, дотеперішній відгомін на нього щонайменше дорівнює подібному відгомонові з пересилкою заплати за нього в минулих роках.

Не без жалю треба в цьому звіті ствердити, що в звітовому часі ми не видали ані одної книжки з тієї простої причини, що видавництво УНС вже майже рік є у „переходовому стані", себто у підготові до остаточного переходу до нових приміщень та змін у друкарській системі.

З уваги на цей „переходовий час" ми забарились також в остаточному домовленні та наладнанні справи публікації гаслової Англомовної Енциклопедії Українознавства, на що маємо вже принципову згоду попереднього Головного Уряду і останньої 28-ої Конвенції.

БЕЗ ЗМІН У РЕДАКЦІЇ

Редакція щоденника, тижневика і місячника працювали в звітовому часі без змін в редакційному складі, після тих величезних і основних змін, які зайшли в попередніх двох роках. Як відомо, в тому часі відійшли на емеритуру після 20 років праці у „Свободі" такі наші редактори-ветерани, як ред. Богдан Кравців, ред. Іван Кедрин-Рудницький, д-р Лука Луців і ред. Вячеслав Давиденко, а на іншу пацю відійшов ред. Леонід Полтава. Із тієї редакційної „старої войни" залишився тоді ще тільки цей звітодавець, а на працю в редакції були заанґажовані чотири роки тому ред. Любов Коленська, два роки тому ред. Михайло Сосновський, який є заступником головного редактора, ред. Василь Тершковець і ред. Володимир Левенець, а минулого року на мовного редактора і коректора заанґажовано ред. Людмилу Волянську.

Нашими постійними чи принагідними редакційними співпрацівниками та дорадниками є наші згадані вже редактори-емерити.

До нашого редакційного складу ми вже від двох десятків років зараховуємо нашого фейлетоніста ред. Івана Керницького-Ікера та тепер головного секретаря УНСоюзу Володимира Сохана, який згідно з правильником і статутом Спілки Українських Журналістів Америки має повне право називати себе редактором.

До наших дуже допоміжних редакційних співробітників можна і треба зарахувати працівників адміністрації і друкарні в-ва УНСоюзу.

Єдиним поповненням редакційного складу в звітовому часі було заанґажування пані Тамари Кардашинець на редакційну секретарку, що напевно вже спостерегли численні наші читачі, як і дехто з учасників цих нарад, „нагло і несподівано" одержавши з редакції відповідь на їх листи чи запити.

Не було теж змін в редакції „Українського Тижневика" і „Веселки", але поповнились деякими вартісними і кваліфікованими силами ряди наших кореспондентів і дописувачів.

АДМІНІСТРАЦІЯ, ДРУКАРНЯ, ЕКСПЕДИЦІЯ

Без будь-яких змін в особистому складі працювала в звітовому часі під компетентним проводом пані Люби Лапичак адміністрація видавництва. Не зважаючи на деякі ускладнення в праці тим, що Головна Канцелярія УНС вже в нових приміщеннях, до яких уже також перенесено нашу книгарню, ці труднощі і ускладнення вирівнювано додатковою працею.

Натомість постійні проблеми з персоналом має наша друкарня, що в звітовому часі продовжувала свою працю під випробуваним проводом Анатоля Домарацького. Навіть для нормального виконування нормальної друкарської праці нам бракує сьогодні двох складачів і одного верстальника на місце того, що відійшов. Проте, не легко сьогодні дістати кваліфікованого працівника, отже і тут приходиться „латати" прогалини додатковою працею затруднених та відмовлятись від багатьох робіт, які могли б бути прибуткові.

Свій відхід на передчасну емеритуру з уваги на стан його здоров'я зголосив уже друкар Теодор Гіль, один з найстарших часом праці працівників в системі УНСоюзу.

Експедиція працювала без змін під проводом Ореста Пітя.

Зайво було б з'ясовувати в цьому звіті багато проблем і труднощів цілого адміністраційно-технічного апарату нашого видавництва, бо більшість з них, за вийнятком персонального складу, зв'язані з існуючою „переходовістю", себто переходом до нових приміщень та на нову систему. Проте, й перехід деякі проблеми розв'яже, а деякі створить. Головне, що нарешті закінчиться провізоричність і можна буде думати й плянувати на довшу мету і ці пляни наші не цілком стабільні — як кажуть — з незалежних від нас причин на поступово здійснювати.

НАШІ ПРОБЛЕМИ

Усі ці проблеми, що виникли у в-ві УНСоюзу у зв'язку з наглими і радикальними змінами редакційного складу та у зв'язку з технічною „переходовістю" збільшуються давніми і новими проблемами нашої організації і нашої громади, як із загальною ситуацією в Америці і світі.

Коли мова про нашу установу і нашу громаду, вони ростуть і розвиваються, вони зміняються природними змінами в суспільстві — доростом, новими зацікавленнями і новими активностями та збільшуваною зрічникованістю. Впарі з цим набагато збільшуються і рівночасно ускладнюються їх задовільна пресово-інформаційна обслуга, як і відповідним достосуванням та продовжуванням тієї провідної ролі, яку в УНСоюзі та в громаді завжди грали союзові публікації. Ситуація ще більше ускладнюється тим, що подібні труднощі та комплікації, зокрема персонального, технічного і, в першу чергу, фінансового порядку мають усі інші наші видавництва в цій країні і в Канаді. Коротко: потреби і вимоги стрімголово ростуть, а можливості і спроможності зменшуються. Сьогодні в цьому відношенні ми не тільки можемо, але мусимо і повинні думати і говорити про кризу і з цими її двома головними елементами: загрози і нагоди.

Від кожного з нас і від усієї громади, і зокрема від цього найбільш компетентного зібрання Головного Уряду УНСоюзу залежатиме у великій мірі, як ми з цієї кризи вийдемо та котрий її елемент — загроза чи нагода — переможе.

ПЛЯН НА ПОТРЕБУ І НА ВИКОРИСТАННЯ НАГОДИ

Мавши всі ці проблеми на увазі, цей звітодавець запропонував у своєму звіті на минулорічній 28-ій Конвенції УНСоюзу конкретний плян, який не мав жадного заперечення, отже був однодушно одобрений. Поступове здійснення того пляну може бути рішальним, щоб у теперішній кризі ми не тільки не піддались загрозі, але навпаки, використали нагоду. Отже повторюю цей апробований Конвенцією плян ще на цьому великому форумі нашого союзового Синедріону, в компетенції якого є всі необхідні рішення для здійснення того пляну. Отже:

Починаючи з новим роком, друкувати український щоденник кожного дня на В І С І М сторінок. Таку рекомендацію виніс уже раніше Головний Уряд.

2. Англомовний „Український Тижневик" друкувати окремо від „Свободи" у малому „таблоїд" форматі на 16 сторінок, що відповідало б вісьмом сторінкам більшого формату щоденника. Тижневик друкувати в половині тижня з датою неділі.

3. В потребі практикувати двомовність. Значить, якщо є нагла вістка чи проголошення, що їх повинні б знати наші англомовні члени і читачі перед появою англомовного тижневика, друкувати її в англійській мові в українському щоденнику, і навпаки. З цією думкою ми поступово плянуємо влаштувати і склад редакції. Вже сьогодні наша редакція в більшості двомовна і в потребі один чи другий редактор англомовного тижневика може включитися в працю при редагуванні українського щоденника, як і один чи другий редактор щоденника міг би включитися в працю при редагуванні тижневика. Тим не менше в цьому відношенні треба ще багато дечого зробити, зокрема треба всіляко допомогти молодим редакційним співробітникам вповні „панувати обидві мови також у письмі.

4. Свого часу нас — так сказати б — закричали в справі двомовної „Веселки". Сьогодні вже і в наших українознавчих школах існують окремі кляси для англомовних дітей, до яких ми в більшості втратили доступ. Сьогодні потреба двомовного дитячого журналу — у спільному чи окремому виданні — цілком наявна.

5. Це у відповідній мірі відноситься і до чергової нашої періодичної публікації, щорічних календарів-альманахів. Ми вже ввели те, що для інформації наших англомовних читачів подаємо коротке англійське резюме важливіших матеріялів. У майбутньому плянуємо включати в ці альманахи і оригінальні англомовні матеріяли. Тут немає нічого нового, бо це вже робили наші мудрі і далекозорі попередники, як про це свідчить започатковане в 1933-му році видання англомовного „Українського Тижневика" та включення в Ювілейні Книги УНСоюзу з 1934 і 1944 років оригінальних англомовних матеріялів.

6. Використати вповні нові друкарські устаткування також для книжкових публікацій.

7. У збільшених об'ємом щоденнику і тижневику віддавати окреме місце матеріялам на наші культурні, наукові, професійні, економічні, молодечі та всі інші справи, які становлять частину нашого життя, анґажуючи до цього кваліфікованих співробітників. В усіх публікаціях окрему і найбільшу увагу віддавати справам нашого молодого покоління.

8. Перевести в життя винесену вже Головним Урядом ухвалу, щоб періодичні публікації УНСоюзу були українським американсько-канадськими публікаціями і так зареєстровані.

До цього додам, зглядно пригадаю схвалювану вже багато разів Головним Урядом та Конвенціями УНСоюзу головну передумову для здійснення тих плянів:

Інвестувати необхідні фонди в людей і машини.

Головний редактор Антін Драган в доповненні до свого друкованого звіту подав наступне:

У нас є дуже важливим, щоб ми не втратили з очей, хто ми є і яка наша ціль, бо тоді це нам допоможе в наших нарадах та в наших рішеннях. Причиною і ціллю заснування нашої організації було „фратерналізм" — це було братерство, старання один-одному допомогти. Від тих початків ми розрослися. Ми маємо багато членів, багато грошей і ми маємо повно нових зайнять. Тому дуже часто в нас тепер на перше місце виступає думка, чи радше заклад, що ми є „бизнесовою" установою, та що ми дбаємо про наші фінанси. Всі наші фінанси та всі наші члени є подумані як організація і мобілізація наших людських і матеріяльних ресурсів, з подумана на те, щоби ми могли цю нашу головну ціль, це наше братерство ще краще плекати — виконувати. Цей „фратерналізм", це наше братерство включають нашу громаду тут і нам нард там. В минулому році, у звітовому часі, ми мали найліпшу нагоду переконатися, що ніщо людей так не зворушує, ніщо так не електризує та не закликає до акції, і то зокрема нашу молодь, на якій нам так залежить, як доля наших братів там. Ми вже давно не мали такого підйому та посилення нашої активности, і то особливо тих, про яких ми казали, що вони для нашого народу пропали, як власне в обороні Мороза. Це є моїм головним побажанням в додатку до мого звіту. Бо власне той „фратерналізм", що братерську службу нашій громаді і нашим братам там найбільше заступає та у великій мірі репрезентує ваше видавництво „Свобода".

Заступник головного предсідника д-р Іван О. Флис подякував звітодавцеві та заповів чергову точку нарад. дякував звітодавцеві та заповів чергову точку нарад:

Звіт Головної Контрольної Комісії УНСоюзу

з контролі майна і діловодства, проведеної в днях 7-13 вересня 1974 р. і від 22-го до 28 березня 1975 р. за діловий 1974 рік.

Головна Контрольно Комісія, обрана на 28 Конвенції УНС в травні 1974 р. в Філядельфії, уконституувалася по Конвенції як слідує:

1. мґр Іван Геврик — голова
2. мґр Іван Винник — заступник голови
3. інж. Іван Ващук — секретар
4. д-р Іван Скальчук — секретар англомовний
5. д-р Богдан Гнатюк — член для спеціяльних доручень.

Згідно з постановою статуту, Контрольна Комісія перевела провірку майна і діловодства УНСоюзу осінню 1974 і весною 1975 р., за діловий 1974 рік, І. Геврик — Рекордовий Відділ, моргеджі, видатки, спізнені рахунки та Канада; Іван Винник — Фінансовий Відділ; Іван Ващук — „Свобода"; Іван Скальчук — Організаційний Відділ; Богдан Гнатюк — Союзівка. Під час контролі ми відбули спільні наради з Екзекутивним Комітетом та державними контролерами, та ствердили, як слідує:

Усі табелі, подані у звітах головних урядовців, тобто головного предсідника, головного секретаря, який керує Рекордовим Відділом, головного касира, головного організатора, головного редактора „Свободи", адміністрації „Свободи" і управителя Союзівки є правдиві і вірно віддзеркалюють стан майна УНСоюзу і його членства з днем 31-го грудня 1974 року.

В додатку до всіх поданих табель, Головна Контрольна Комісія подає як слідує:

КАСОВІ ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ

від 1-го січня до 31-го грудня 1974 року

	Прибутки	Видатки
СІЧЕНЬ	$ 719,704.98	641,577.92
ЛЮТИЙ	515,734.09	539,059.84
ВЕРЕЗЕНЬ	539,780.05	596,454.85
КВІТЕНЬ	631,323.38	619,929.32
ТРАВЕНЬ	1,133,547.17	1,083,428.57
ЧЕРВЕНЬ	527,383.40	534,472.40
ЛИПЕНЬ	1,003,905.03	1,138,774.33
СЕРПЕНЬ	571,152.55	458,586.56
ВЕРЕСЕНЬ	613,717.47	625,578.62
ЖОВТЕНЬ	751,078.54	705,484.84
ЛИСТОПАД	560,054.53	626,833.75
ГРУДЕНЬ	651,279.17	586,694.68
Р А З О М :	$ 8,218,660.36	8,156,875.68

Рекордовий Відділ:

Звіт головного контролера Івана Геврика з перевірки Секретарсько-Рекордового Відділу

Перевірка Рекордового Відділу проведена в березні 1975 р. виявила, що всі основні праці цього Відділу є виконувані за устійненим пляном точно й скоро.

Особливу увагу присвячується в Рекордовому Відділі уважливій перевірці аплікацій для устійнення висоти риску забезпечення апліканта під оглядом здоров'я, чи безпеки його затруднення, або налогів.

Висилку грамот закінчує Рекордовий Відділ не пізніше 12-го дня місяця, а місячних розметів, тобто виказів виготовлених Рекордовим Відділом і рахунків виготовлених Фінансовим Відділом не пізніше 14-го дня місяця. Біля 15-го виходять вже повідомлення про платні від 1-го чергового місяця вкладки на плянах квартальному, піврічному, чи річному. Цим самим Відділи отримують повідомлення завчасу перед датою платности цих вкладок.

В часі цьогорічної перевірки я ствердив, що Рекордовий Відділ теж виконує інші праці, як: зміни імен, прізвищ, спадкоємців і віку на грамотах, видачі аплікацій на допомогу, дуплікати грамот, грошові звороти, як і висилку посмертних листів.

Всі ці обов'язки, як теж друк виказів і повідомлень про платність вкладок на машинах IBM, виконує Рекордовий Відділ старанно, виказуючи постійні старання якнайкраще співпрацювати зі секретарями Відділів та давати якнайбільше солідну забезпеченеву службу членам.

Річні статистики для оцінки грамот виготовлено скоріше, як в попередніх роках.

Для допомоги в праці в Рекордовому Відділі закуплено нові машини, як 403, яка виготовляє викази членів і повідомлення про платність вкладок. Машина 26 пончує картотеки IBM, з яких друкується викази повідомлень і ведуться всі статистики.

Кореспонденцію веде головний секретар, як керівник Рекордового Відділу, з секретарями Відділів, організаторами та членами. Прочитавши копії листів В. Сохана, стверджую, що листування є дуже дбайливе та повне інформацій, вияснень і порад, що значно допомагає секретарям та організаторам в їхній праці. Листи з відповіддями на листування з терену відходять звичайно з Рекордового Відділу не пізніше, як три дні після одержання листів. В своїх листах В. Сохан докладає багато старань, щоб допомогти приєднанні нових членів та в посиленні членської кампанії. Вся кореспонденція є упорядкована і вдержувана в належному порядку.

Документи-аплікації і т. п. є упорядковані і складені в якнайкращому порядку завдяки просторові в новому будинку.

Протоколи засідань Екзекутиви виготовлені і перекладені на англійську мову до останнього засідання включно. Всі вони підписані секретарем і предсідником. Пороблено переклади на англійську мову бракуючих протоколів за роки 1972, 1973 і 1974, а залишився 1971 рік, над яким тепер саме працюють.

Конвенційний протокол був опублікований в газеті без жадних скорочень і почато його друкувати для видання книжкою.

Зміни статуту чи радше повний новий статут, готовий до друку і чекає на затвердження змін ще трьома стейтами.

Виготовлено три нові пляни забезпечення. Вже готові до випуску друки грамот, які чекають на остаточне затвердження забезпеченевими властями.

Стверджую теж, що В. Сохан займається публікацією знимок нових членів Департаменту Молоді і виготовляє вістки для „Свободи" про висліди членської кампанії.

Підсумовуючи мої спостереження з перевірки Рекордового Відділу, хочу ствердити, що цей Відділ веде своє діловодство дбайливо, фахово та воно взірцево упорядковане завдяки відданій праці його службовиків на чолі з керівником Відділу головним секретарем В. Сохоном.

На підставі точної статистики Рекордового Відділу я зладив подані внизу таблиці про рух членства за 1974 р. та його стан з кінцем 31 грудня 1974 р.

(Продовження буде)

ДИПЛОМАТИЧНА ПРОГРА...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

ляти японців, ба, навіть погрожувати, щоб вони не робили великих уступок Китаєві та не підписували жадних договорів про мир, бо це буде впливати неґативно на советсько-японські взаємини...

Советські чинники обурені, що в проєкті мирного договору з Китаєм є клявзуля про опозицію обох країн до спроб третьої сторони збудувати в Азії свою геґемонію. Тут вилазить шило з мішка, бо таке якраз положення хоче мати Советський Союз. Це він вже кілька літ намагається просунути свій проєкт створення азійського пакту невтральноти, але тепер, згідно з т. зв. Гельсінкським пактом, Японія та Китай є проти таких пактів.

В день, коли Громико залишав Токіо, діставши виразне „ні" на всі свої пропозиції для Японії про „мирний договір", прем'єр Такео Мікі проголосив, що японський уряд готовий підписати договір з Китаєм та що Японія приймає клявзулю про „геґемонію", — це є твердий доказ кардинальної зміни у ставленні Японії до Советів та Китаю, адже японці добре пам'ятають, як в 1945 р. Совєти розірвали пакт неаґресії з ними та як оголосили 6-денну „війну"...

Під час розмов між японськими дипломатами та послом Громиком виникла критика ставлення президента Форда до проблемів країн обширу Тихого океану. Громико критикував заяву Президента, складену в грудні м. р. на Гаваях, яка побудована на воєнній доктрині сили та є прихильна до Китаю. Мікі у відповідь на це заявив, що „детент між Америкою та СССР є також побудований на силі, а не на слабості обох держав", а далі підкреслив, що Тихоокеанська доктрина, яка закликає до приятельських взаємин серед держав без різниці їх політичного устрою, є укріплення та поширення промови виголошеної на острові Ґвам президентом Ричардом Ніксоном, яка закликала американських союзників в Азії робити більше для своєї самооборони проти аґресії...

Треба підкреслити, що в той час, як в Японії відчутні дуже сильні сантименти супроти Китаю та поліпшення зв'язків з ним, в бизнесових колах існує тверде переконення про потребу посилення з ним торговельних взаємин. На політичному відтинку в Японії є вияв впливів також лівих кіл, але не комуністичних. Ці останні взагалі не мають в Японії постійного твердого ґрунту. Щодо просовєтських симпатій, то таких взагалі немає. Існує сильний спротив втяганню японського капіталу в сумнівні „вигоди" з різних проєктів розвитку промислових та транспортових будов у Сибірі, зокрема на Амурщині та Якутщині.

Совєти шукають в Японії також технології, так само, як вони шукають її в ЗСА та в Західній Европі.

Ці зокрема переговори та взагалі всі заходи Москви в Японії показують слабість СССР в Азії, знаки турбот у зв'язку з активністю Китаю у всьому світі. Ця турбота виявляється також в подіях в Африці. Тут було б на часі подумати про стан совєтської воєнної доктрини-експансії, політики встрявання Москви в політичні положення у всіх країнах світу. Ця проблема складна і вимагає глибокої застанови.

Українська проблема в руках сучасної молоді

Об'єднання Українців Вашінґтону цим разом запросило столичну громаду на особливого роду зустріч, влаштувавши в неділю 16-го листопада 1975 р. в Домі св. Софії дискусійний панель на тему „Українська Проблема в руках Української молоді". Цю молодь в панелі репрезентували студенти Юрій Добчанський і Андрій Міхняк, члени Комітету Оборони Мороза, бо праця цього Комітету була в осередку програми. Третім членом панелю був молодий адвокат з Канади Андрій Семотюк, який з рамени Бюра Прав Людини СКВУ, є кореспондентом нашої преси при Об'єднаних Націях.

Програму вечора відкрив голова Об'єднання інж. І. Сось, передавши дальший провід модераторові Петрові Матулі. Студ. Юрій Добчанський говорив про ідею та історію Комітету Оборони Мороза, а після нього, студ. Андрій Міхняк, голова Комітету, представив дві теми: методи праці та нові завдання і пляни Комітету. (На цю останню тему мала говорити студ. Романа Маслянка, яка захворіла і не могла прибути). Очевидно, Вашінґтонській громаді не чужа група студентів Комітету і неодна його публічна акція. Але доповіді активних його членів, а потім жива дискусія, питання і відповіді, дозволили присутнім вглибитися в проблематику, розуміти її краще і оцінити з громадського становища.

Із спеціяльним зацікавленням зустріла громада менше відому їй активність Бюра Прав Людини СКВУ в Об'єднаних Націях, яку веде віднедавна дуже активно адв. А. Семотюк. Його доповідь про завдання, методи і труднощі його праці як кореспондента при ОН, глибока й часто революційна, підсилена ще й речевими відповідями на питання, зустрілася із щирим признанням і зрозумінням присутніх.

Вмілий провід дискусії модератором Петром Матулою, теж причинився до успіху вечора. Велика заля Дому Софії була виповнена слухачами, які оплесками і словами признання для суспільної активности нашої молоді, зустріли учасників панелю і їх доповіді.

С.

„З рідного села в широкий світ"

Так називається книжка-спогади Василя Пласконоса, з міста св. Катерини в Онтаріо, де живе тепер понад 13,000 нашого брата українця.

Кожному, що переїжджає повз те місто дорогою Королеви Елизавети, кидається ввічі українська орнаментальна церква, з п'ятьма банями, обмереженими хрестами — поруч з велелюдною дорогою.

Там живе й автор цієї, жовто-блакитної на обкладинці і за змістом, книжки, колишній вояк Української Визвольної Армії часів Симона Петлюри, Василь Пласконіс, зі своєю однодумною, сердечною господинею — Софією.

Відсвяткували вони вже Золоте Весілля свого тяжкоробітящого, але щасливого подружжя. Сини Омелян і Володимир, що вивчилися під батьківськими крилами, відлетіли вже з рідного гнізда, поженилися, щоб тато й мама не залишилися (не дай Боже!) на старість без українських внуків. Такі проворні, що вже й правнука породили, напочин, Пласконосовому родові, щоб тішилися дід і баба.

А дід, войовничий, патріотичний, з козацького роду, — що розпочав свій життьовий шлях у рідному Дичкові, на Тернопільщині, не хотів залишитися в боргу перед своїми нащадками. Присівся й написав книжку, на пам'ятку своїм рідним нащадкам. Написав і видав, за свій тяжко запрацьований гріш, бо не маємо тут українських державних видавництв. Ті видавництва є тимчасом там, „на нашій не своїй землі". Паплюжать, під московським караулом, за український гріш, наших патріотів, нашу історію.

„Підсміхалися скептичні сусіди:" І що там той старий, носатий Василь пише?! Сидів би краще на кріслі, дивився на телевізор".

Добре, що дружина не нарікала: „Треба траву покосити, а ти там щось шкрябаєш". Підбадьорювала, підгодовувала голубцями...

І я, наприклад, „східняк" з нової еміґрації, з великим зацікавленням прочитав, від початку до кінця, ті щирі, сердечні спогади Василя Пласконоса. І про рідне село і про його струджену, але безмежно-сердечну (як і моя) матір, про юнацькі, бурхливі роки; про їхнє злидарювання в Канаді під час депресії, коли яничари-бойчуки хотіли затягнути цю вільну землю в московське ярмо. І про все інше — про відвідини роду в Арґентині, про побудову пам'ятника українським героям-патріотам біля своєї церкви.

Все таке просте, але правдиве, сердечне, без ніякого фальшу й надумування.

Доброго здоров'я Вам, наш дорогий земляче, Василю і всьому вашому доброму, роботящому українському родові. І вам пані господине, що прибрали вам ваші батьки ім'я Софії, з нашої Всеукраїнської, Соборної Столиці.

Тут, багато з нас, у найкращій сьогодні країні світу, Канаді, має такі цікаві, чи й цікавіші спогади, як Василь Пласконіс. Сідайте й напишіть їх, бодай крючкуватим письмом, — щоб наші історики, такі як Мороз, поза московськими ґратами сьогодні, — мали документальні матеріяли розказати нашим нащадкам про шляхетність і патріотичну посвяту їхніх дідів і прадідів, розігнаних окупантами по всьому світі, зі своєї прадідівської землі.

Микола Приходько

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що 20-го січня 1976 р. на 71-му році життя,
по короткій і тяжкій недузі, упокоївся в Бозі,
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

ОСИП ҐЕМБАРА

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 23-го січня 1976 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 24-го січня 1976 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра. Буде похований на цвинтарі Кальварія.

Покійний осиротив:
дружину — ЕВГЕНІЮ
сина — ІВАНА з дружиною ДЖЕНІ та синами: ЙОСИФ, ПАВЛО і АНТІН
сина — ВОЛОДИМИРА
дочку — АННУ САФІЯН з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ та дочками: РЕНЯ і РОНА
пасербиця — ФРАНЯ з родиною
пасерб — СТЕПАН з родиною
Ближчу та дальшу Родину на Україні та в Польщі

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в п'ятницю, дня 16-го січня 1976 року
у Судовій Вишні відійшов у Вічність
на 93-му році життя
наш Найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ і ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР СВІТЛИК

Горем прибиті:
донька СТЕФАНІЯ з чоловіком ІВАНОМ та дітьми ЯДВИГОЮ, ІВАНОМ і АНДРІЄМ та чотирьома правнуками в Польщі
син ОРЕСТ з дружиною КАЗИМИРОЮ та донею ХРИСТИНОЮ з чоловіком і внуком АНДРІЄМ в Україні
донька ЕВҐЕНІЯ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ КОСТЮКОМ
внук ВОЛОДИМИР ІГОР КОСТЮК з дружиною ЛІДОЮ та дітьми АДРІЯНОМ і ТЕТЯНОЮ
внучка РОМА з чоловіком ТАРАСОМ ШОТОМ та дітьми ГРИГОРІЄМ і МИКОЛОЮ в Рочестері
Ближча й дальша Родина в ЗСА й Україні

Ділимося сумною вісткою з України,
що 19-го грудня 1975 р. заснув на віки
у 77-му році життя
у Брюховичах коло Львова,
наш ПРИЯТЕЛЬ і СУСІД

бл. п.

РОМАН ДУДИК

нар. в Сасові, повіт Золочів.
Вояк УГА, учитель, директор і інспектор українських шкіл в Юськовичах, Олеську, Брюховичах і Львові.

Родині Покійного висилаємо наше сердечне співчуття.

Родина ГНІДЬ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

ЯРОСЛАВИ З РОЗЛУЦЬКИХ ЦЕГЕЛЬСЬКОЇ

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ
в четвер, 29-го січня 1976 року
в церквах:
СВ. ЙОСАФАТА в БЕТЛЕГЕМ, Па., СВ. ЙОСАФАТА, ПАРМА, Огайо і СВ. ЙОСАФАТА у ВОРРЕН, Міш.

Складаємо 20.00 долярів на „Церкву в Потребі".
ЮРІЙ ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ з РОДИНОЮ

Фундація Українського Вільного Університету

повідомляє Українське Громадянство, що всі пожертви на Український Вільний Університет можна потручувати від загального приходу і вони є звільнені від оподаткування.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА ВИСОКА ШКОЛА

жде тепер на вашу допомогу.
Жертви просимо висилати на адресу:

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION
240 Hope Avenue Passaic, New Jersey 07055

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ м. НЮ ЙОРКУ
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
ВІДЗНАЧАЄ

в неділю, 25-го січня 1976 р., год. 4-та по пол.
в залі Julia Richman High School
67th Street, between First and Second Avenue, New York City

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ І СОБОРНОСТИ

ПРОГРАМА:
Відкриття — адв. Р. ГУГЛЕВИЧ, відчитання проклямацій Українського Дня губернатора стейту Ню Йорк Гю Кері і посадника м. Ню Йорку А. Біма — адв. Ю. ВОЛИНЕЦЬ, Святочна промова — мґр А. ЛОЗИНСЬКИЙ.

МИСТЕЦЬКА ЧАСТИНА:
МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЙЧУК — сопрано, солістка Ню Йорк Сіті Опери; акомпаньямент — д-р І. СОНЕВИЦЬКИЙ; Хор „ЖАЙВОРОНКИ" під дириґентурою Л. СТРУГАЦЬКОГО; Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ" під кер. О. ГЕНЗИ при Осередку СУМА в Ню Йорку; ОЛЯ ШЕВЧУК, рецитація — Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької.

Того ж дня в усіх українських церквах Ню Йорку будуть відправлені
УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ в намірені Українського Народу
В церкві СВ. ЮРА, о год. 12-ій в полудне

До участи у Богослуженнях запрошуємо українські молодечі та комбатантські організації з прапорами і все українське громадянство.

Квитки вступу в передпродажі: АРКА, ЕКО.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ в ДЖЕРЗІ СИТІ
запрошує ВШ. Громадянство на

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ
в Роковини Січневих Актів 1918-1919 років
яке відбудеться
в неділю, 25-го січня 1976 р., о год. 4 по пол.
у великій залі УНДому в Джерзі Ситі

В ПРОГРАМІ ВЕРУТЬ УЧАСТЬ:
ред. ІВАН КЕДРИН-РУДНИЦЬКИЙ — Святочне Слово; Квартет „КАЛИНА" з Ірвінґтону: НАДІЯ КИЗИМА, БОЖЕНА ОЛЬШАНІВСЬКА, СЛАВА ЧІХ, ЛЮБА БАТКА, музич. супровід — д-р БОРИС ВАЗАЛЯ; Хор 71-го ВІДДІЛУ СУА — дириґент інж. Д. ОЛІЙНИК; ЛІДА ГАВРИЛЮК — сольоспів; ТАНЦЮВАЛЬНИЙ ГУРТОК при УНДомі в Джерзі Ситі — під кер. О. ГЕНЗИ.

Цього ж дня в місцевій Українській Католицькій Церкві, о год. 10-ій ранку — СЛУЖБА БОЖА в НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Увага! Увага!
УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПАССЕЙК-БЕРҐЕН
влаштовує

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ І СОБОРНОСТИ

в неділю, 25-го січня 1976 р., год. 7-ма веч.
в Українській Централі
240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

В програмі: АСКОЛЬД ЛОЗИНСЬКИЙ, ОЛЬГА ШКАФАРОВСЬКА, НЕСТОР ТИТЛА — бандурист, ЧЛЕНИ СУМА і ПЛАСТУ.

Вступ — 2.00 дол. — пенсіонери 1.00 дол.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

СКРОМНИЙ КУРІНЬ СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ
„Чорноморці"
— влаштовує —
ЗАБАВУ
в суботу, 24-го січня 1976 р.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
140 Друга Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.
Початок — год. 8-ма веч.
Грає оркестра ЄВШАН Вступ: 4.00 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ — ВІДДІЛ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ —
— відзначає —
в неділю, 25-го січня 1976 року, година 4-та по пол.
в залі ФІЛЯДЕЛЬФІЯ ГАЙ СКУЛ ФОР ҐІРЛЗ при Брод і Олней вул.
58-мі РОКОВИНИ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТИ І СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ

- Свято попередить церемонія проклямації Українського Дня мейором міста Франком Різом, яка відбудеться в Сіті Гол.
- В цю саму неділю УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ в наміренні Українського Народу будуть відправлені, о год. 10-ій рано в українському католицькому митрополичому соборі та в українській православній митрополичій катедрі.
- В програмі беруть участь: проф. д-р Л. ДОБРЯНСЬКИЙ, проф. д-р М. ЧИРОВСЬКИЙ, РЕНАТА БАВАК, ВІРА ЛЕВОЛЯНЮК, НАТАЛКА КОВАЛИШИН і І. МІРЧУК. ім. В. СИМОНЕНКА під кер. П. ГУРСЬКОГО, ПАВЛІНА ВИЦЬКА, Хор „КОВЗАР", АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ
- Програмки до набуття в крамницях: „Космос", „Оріон", п. Лукасевичів і п. Мищишинів.
- Вступ для уніформованої молоді — безплатний.

Субота, 24 січня 1976 р., год. 8 веч.
Українська Централя
240 Hope Avenue, Passaic, N.J.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ та КРУЖОК ПЛАСТПРИЯТУ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж. — запрошують на

ЗИМОВУ ЗАБАВУ

Грає оркестра Б. Гірняка
Співає — ІГОР РАКОВСЬКИЙ
Смачний буфет Пластприяту.
Стрій вечірній

ОКСАНА МЕШКО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

не Сергієнкові співавторство і просив, щоб суд допитав його у цій справі".

2) У вересні 1968 року у зв'язку з подіями в ЧССР, Сергієнко в присутності студентів Сребного, Вергятого та інших висловлював наклепи на совєтську дійсність і демократію в СССР. Усі свідки на суді заявили, що розмова про Чехо-Словаччину відбулася на початку навчального року — але не могли пригадати котрого саме — при тому виявилося, що осінню 1968 року вони збирали врожай на цілині, а Сергієнко, після виключення з мединституту в 1967 році, перебував у Києві...

3) Сергієнко начебто був кореспондентом нелеґального журналу „Український вісник" (чого йому не доказали).

4) Сергієнко критикував русифікацію України, а деякі свідки запевняли, що він „націоналіст". На питання адвоката виснити чому вони надали Сергієнкові кличку „націоналіст", один свідок вияснив: „Сергієнко всюди розмовляв українською мовою і навіть конспекти писав по-українському!"

5) Під час вакацій, в місті Скадовську, у принагідній розмові, Сергієнко порушив питання самостійности України...

Сергієнко не визнав себе винним.

Його оборонці поділяли його позицію. Адвокат Мартиш, не знайшовши в обвинувальних матеріялах юридичних причин на засуд, просив суд виправдати Сергієнка.

Строк ув'язнення був максимальний — навіть більший як вимагав цього прокурор Аржанов від слідчих справ КҐБ. Сергієнка засудили на 7 років ув'язнення і 3 роки заслання.

Оксана Мешко пише: „Аналізуючи суть справи, об'єктивний глядач не знайде причини для засуду Сергієнка. Але Верховний Суд УСС затвердив вирок мого сина — для принципів об'єктивности і гуманности там місця не було. Все було автоматичне — пущено в хід органами КҐБ справу треба було завершити без перешкод в усіх стадіях і судових інстанціях...

Про перегляд справи мого сина в 1974 році писали клопотання депутати Верховної Ради СССР:

1. Письменник Михайло Стельмах — до Верховного Суду УССР.

2. Композитор Дмитро Кобалевський — до Верховного Суду СССР.

3. Президент Академії Наук Борис Патон — до Пермського обласного суду з проханням змінити реченець ув'язнення.

Але судова справа мого сина не переглядалася. Клопотання трьох поважних депутатів Верховної Ради СССР зведене до нуля в очах чиновників від спеціяльних справ...

Мій син ніколи не скривав своїх думок і почувань про Україну, він завжди був переконаний, що вони благородні і справедливі. По дорозі до Пермського табору він писав: „Тепер я можу сміло сказати словами Т. Шевченка, що моя доля є частиною долі мого народу".

О. Мешко"

29 жовтня 1975

25-ліття ООЧСУ та СУМА в Джерзі Ситі

Джерзі Ситі — Організації Визвольного Фронту ООЧСУ та СУМА 7-го лютого ц. р. відзначають 25-ту річницю свого існування. На спільному засіданні, що відбулося в перших днях листопада члени обох управ під проводом своїх голів, інж. Івана Кравчука від 12-го Відділу ООЧСУ та Дмитро Вох від Осередку СУМА ім. Лесі Українки рішили вибрати святочний Комітет, котрому доручено підготову до ювілейного свята.

До Комітету увійшли Степан Кіра — голова, інж. Іван Кравчук, Дмитро Вох, Григорій Бура, Антін Шубак, маестро Іван Цьолко, Володимир Степаняк, Ірка Шеремета, Нуся Вох члени, а Зенко Галькович як тостмайстер. Голова святочного Комітету Степан Кіра, хоча зайнятий працею та студіями дуже скоро постарався скласти по-мистецьки дуже гарні запрошення, котрі вже частична сцена „Євшан ззілля" гостям. У програмі 25-го Ювілею, є предбачена нагороджена на конкурсі СУА сатиричну сцену „Євтан зілас" — підготовляє маестро Іван Цьолко, рівнож виступи молоді СУМА під проводом подруги Оленки Галькович, а також привіти Головних Управ ООЧСУ та СУМА, привіт посадника міста, звіти голів відділу ООЧСУ та Осередку СУМА, відтак бенкет, а після бенкету відбудеться забава з танцями. До танців буде пригравати оркестра „Доміно". Вступ на бенкет і забаву 15 долярів для дорослих від особи, а 5 долярів для молоді. Вступ на саму забаву 4 доляри для дорослих, і 2 доляри для юнацтва.

Нуся Вох

Розкопання землі під будову нової церкви у Філядельфії

У неділю 7-го грудня 1975 р. відбулося урочисте благословлення і розкопання землі під будову нової церкви св. Отця Миколая при вулиці 24 Норт і Джірард евеню, яку запроєктував інж. архітект Аполінарій Осадца в чисто українському традиційному стилі, зовнішній вигляд якої нагадує церкву побудувану гетьманом Богданом Хмельницьким в Суботові.

Чин благословлення довершив преосв. Владика Василій, єпископ помічник Філядельфійської митрополії в співслуженні філядельфійського декана о. шамб. Мирослава Харини, о. шамб. Михайла Федоровича, о. протоігумена ОО. Редемптористів Михайла Гринчишина, о. шамб. Роберта Москаля, місцевого пароха о. радника Томи Бариляка і о. проф. Михайла Пирога. Під час чину благословлення співав церковний хор під батутою мґр Романа Книша.

Площа, котру благословлено заповнилась місцевими парохіянами і вірними зі сусідніх парохій. Лиця місцевих парохіян висловлювали зворушення і радість, бо того дня почали сповнятись їхні мрії, які кілька десяток років нуртували у їхніх душах.

Той довголітній їхній задум почав переводити в життя теперішній парох, поборовши перепони, які стояли на перешкоді у виконанні цієї благородної постанови.

Після благословлення і розкопання землі та відспівання многоліттєвія Святішому Вселенському Архиєреєві Папі Павлові УІ, Блаженнішому Первоієрархові Йосифові, Митрополитові Амброзієві, українському єпископству, парохіянам — жертводавцям і всьому українському народові, парохіяни і гості перейшли до шкільної їдальні на бенкет.

Простора шкільна авдиторія, столи якої гарно прикрашено квітами, вщерть виповнили місцеві парохіяни і гості зі сусідніх парохій. За головним святочним столом, крім преосв. Владики Василія і філядельфійського духовенства і їхніх дружин засіли також о. радник Петро Липин і о. Раймонд Ревак. На заклик о. пароха вшановано пам'ять покійних жертводавців і піонерів цієї парохії хвилиною мочанки. Після молитви „Оче Наш", яку відспівав місцевий церковний хор, преосв. Владика Василій поблагословив трапезу, а місцеві пані почали подавати традиційний обід питомий для цієї парохії, де крім борщу, добрих м'ясив не бракувало також і солодкого печива.

Після обіду прийшла черга на мистецьку частину бенкету, яку започаткував місцевий парох привітанням Владики, духовенства та гостей, передавши ведення програми тостмайстрові о. шамб. Робертові, який час від часу свою функцію переплітав дотепними жартами, в яких допомагала йому Оксана Рудакевич, книжка якої на тему веселих Андріївських вечорів недавно появилася друком.

Вступне слово на празничному обіді глибоке змістом, виголосив преос. Владика Василій, який в імені Митрополита Амброзія і своєму висловив вдячність і радість з нагоди цього особливого торжества. Свою промову він нав'язав до патрона цієї парохії св. О. Миколая якого на патрона вибрали ще наші піонери та поставили в його честь маленьку церковцю, яка на сьогоднішню кількість парохіян вже не вистачала, тому треба було подумати про нову. Патроном церкви залишається надалі св. О. Миколай, бо наш нарід має велику набожність до цього святого, який на протязі свого життя допомагав ближнім.

Після промови Преосв. Владики відбулася рецитація шкільної дітвори. Першою було відчитання промови Блп. Слуги Божого Митрополита Андрея, яку він виголосив під час здвигу української молоді у 1933 р. у Львові, підтримуючи їх на дусі та заохочуючи до служіння Богові і Україні —читав учень Богдан Патриляк. Друга рецитація була пера Іванни Савицької „Спогад про дідуся Андрея" яку відчитали учні: Галина Ярема і Маріянка і Нестор Івасів. З черги шкільний хор під диригуванням і акомпаньяменті сестри — настоятельки Вернарди ЧСВВ відспівав гарно Кантату „ В храмі св. Юра" — слова поета Лепкого, а музика сестри Лаври ЧСВВ.

У дальшій програмі мистецької частини виступив хор 10 -го відділу Союзу Українок під проводом Інни Черняхівської і акомпаньяменті проф. Бородієвича, який відспівав дві пісні „Бабине Літо" і „Черемош", яких присутні нагородили рясними оплесками.

Головну та блискучу промову виголосив о. шамб. Мирослав Харина, який взяв за мотто до своєї промови подію зі Старого Завіту з книги Буття, коли то патріярх Яків їхав з Версавії до Харану. В дорозі він поклався спати на камені і йому приснилась драбина, яка стояла на землі, а вершком досягала неба; по ній сходили ангели, а над нею стояв Господь. Яків, прокинувшись обіцяв, що якщо вернеться щасливо до дому то з вдячности на тому місці збудує Божий дім і дасть на цю ціль десятину свого майна. Промовець це нав'язав до нашого життя тут в Америці та до нашої обіцянки Господу Богу за наш рятунок. З великим піднесенням присутні вислухали цієї промови, а гучні оплески наповнили шкільну авдиторію.

На слово о. промовця жертвенні парохіяни відгукнулися складенням пожертв на будову нового храму. Перші склали пирожниці свій черговий княжий дар в сумі 3.000 дол., а опісля поодинокі жертводавці склали свої жертви — разом 11.000 дол.

У заключнім слові о. парох радник Т. Бариляк подякував промовцям, о. шамб. Р. Москалеві за ведення програми, всім виконавцям мистецької частини, жертводавцям за щедрі жертви, паням, що приготовили празничний обід і услугували до столів. Піснею „Боже Великий" закінчено це гарне і велике храмове свято.

П.

Бл. пам. Марія Верес

4-го січня 1975 р. відійшла у вічність бл. пам. Марія Верес, що приїхала 1927-го року до Канади з рідного села Ляшок Долішніх, пов. Вібрка. Похорони відбулися 8-го січня. З похоронного заведення Кардинала перевезено тіло Покійної до церкви св. Покрови, а поховано на цвинтарі „Проспект" в Торонті. Похоронні обряди відслужив о. В. Шараневич у приявності численної родини, земляків і друзів. Прощав Покійну на цвинтарі Б. Зорич в імені УНСоюзу. Тризна відбулася в ресторані „Мейфир Інн". Під час тризни склали співчуття І. Ілащук, від земляків прощальне слово склала Софія Проців. Вона згадала добрі діла Покійної як матері і дружини і просила присутніх скласти пожертви на громадські цілі.

Покійна залишила чоловіка Ярослава, дочку Ольгу й стрийка Андрія та двох братів в Україні — старшого Данила й молодшого Михайла.

Бл. пам. Марія Верес

На світлині пам'ятник на могилі Покійної, поставлений 20-го червня 1975 р.

Б. З.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

СВЯТКУВАННЯ 22 СІЧНЯ В СИРАКЮЗАХ, Н.Й.

Сиракюзи, (д-р С. Клюфас). — Дня 21 січня 1976 року посадник міста Сиракюз Лі Александер прийняв українську делегацію і підписав проклямацію, якою проголосив 22-го січна Днем Української Незалежности.

В неділю, 25-го січня ц.р. відправляться в наших церквах торжественні літургії в наміренню українського народу, в яких візьмуть участь молодечі організації з прапорами. Святочний концерт відбудеться тієїж неділі о год. 5:00 вечором. У програмі виступить молодий співак Степан Шкафаровський, при фортепіяні п. Оксана Гаврилюк. Рецитуватимуть Ксеня Антипів та Адріян Логуш. В програмі також візьме участь мандоліновий ансамбль СУМА під керівництвом Василя Жмура і Евстахія Машталіра.

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК І ЩЕДРІВОК В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н.Дж. — Управа української православної парафії Святої Тройці інформує, що тут в неділю, 25-го січня ц.р. о год. 12-й дня в церкві св. Тройці, після Богослуження, яке відправить о. митрат д р Юрій Шумовський в сослуженні о. протодиякона Володимира Поліщука, відбудеться концерт колядок і щедрівок у виконанні парафіяльного хору ім. Д. Бортнянського під дириґентурою інж. Дмитра Олійника. Після концерту відбудеться спільний святочний обід для всіх присутніх, що його приготовляє Управа і сестрицтво св. Покрови.

ВИСТАВКА СВІТЛИН

Філядельфія, Па. — Заходами Українського Фотографічного Товариства тут в неділю, 25-го січня ц.р. від години 10-ої рано до 3-ої по полудні в церковній залі Царя Христа при Каюґа вулиці, відбудеться виставка світлин інж. Ярослава Зайшлого з Коломиї, який тепер проживає в Монтреалі, Канада. Будуть показані світлини з Гуцульщини, Покуття, Скандинавії і Німеччини. Ця виставка буде повторена в неділю, 1-го лютого ц.р. в такому ж часі в церковній залі св. Івана Христителя при Сенфорд евеню в Нюарку.

ГУЦУЛЬСЬКА МАЛАНКА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — Гуцульське Т-во „Черемош" влаштовує в суботу, 24 січня, традиційну новорічну гуцульську забаву — Маланку з багатою мистецькою програмою в яку входять: гуцульські народні коляди, виступ танцювального гуртка „Черемош" під мистецьким керівництвом Дмитра Сороханюка. Також виступлять „троїсті музиканти" брати Михайло, Іван і Петро Гаврилюки. Забава буде в українській залі на Френкфорді при Дітман і Дістон вулицях. Оркестра „Дніпро" Строцького; початок програми год. 8:30 вечором.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 —

Ню Йойк. — З літературно Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщенні цього Клюбу, у п'ятницю 23-го січня о год. 7:30 вечора, д-р Степан Саврук прочитає репортаж п.н. „На близькому Сході", написаний на основі вражень відбутої прелеґентом подорожі по Греції, Туреччині і Святій Землі. Репортаж буде ілюстрований прозірками.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ.

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГОРНАТ МИКОЛА, член УНСоюзу Відд. 277 Т-ва св. Івана Хрестителя в Гартфорді, Конн., помер 15-го червня 1975 р. на 79-му р. життя. Нар. в 1896 р. в Україні, став членом УНС в 1923 році. Полишив в смутку два сини Михайла і Петра, 11 внуків та два правнуки. Похорон відбувся 17 червня 1975 р. на цвинтарі св. Бенедикта в Блумфілд.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відд.

СОФІЯ МИРДИЧ, членка УНСоюзу Відд. 274 Б-ва свв. Петра і Павла в Янґставн, Огайо, померла 26 вересня 1975 на 89-му році життя. Нар. в Україні і стала членкою УНС в 1926 році. Полишила в смутку близьку та дальшу родину. Похоронена на цвинтарі Кальварії в Янґставн, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Г. Середяк, секр.

ЕМІЛЬ МЕЛЕНЬ, член УНСоюзу Відд. 170 в Джерзі Ситі, Н. Дж., помер 5 жовтня 1975 р. на 55-му р. життя. Нар. в 1920 р. в Джерзі Ситі, Н. Дж. і став членом УНС в 1938 році. Полишив в смутку дружину Анну і брата Йосифа. Похорон відбувся 9 жовтня 1975 р. на греко-католицькому цвинтарі свв. Петра і Павла в Ендікот, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПЕТРО КОРЖАНІВСЬКИЙ, член УНСоюу Відд. 260 в Берлін, Мд., помер на 77-му р. життя. Нар. в 1898 році в Яцівці, Україна і став членом УНСоюзу в 1952 р. Полишив в смутку дружину Домініку і трьох синів Ореста, Романа і Ярослава з родинами. Покійний був учасником Визвольних Змагань. Похорон відбувся 24 вересня 1975 р. на цвинтарі Всіх Святих в Вілмінґтоні, Дел.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАРІЯ КЛЬОВАНИЧ, членка УНСоюзу 126 Відд. Б-ва св. Івана Хрестителя в Сліквіле, Па., померла 19 жовтня 1975 р. на 93-му році життя. Нар. в 1882 році і стала членкою УНС в 1919 році. Полишила в смутку чотирох синів: Михайла, Петра, Карла і Юрія, дочку Евелін, 18 внуків, 20 правнуків і праправнука. Похорон відбувся 22 жовтня 1975 р. на православному цвинтарі св. Кирила і Методія в Джеанете, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Шеліґа, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 31-го СІЧНЯ 1976 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Звичайні загальні збори Т-ва УСК 86 Відд. о год. 7 веч. в домівці УСК при 33 Схід 7 вул. На порядку: відкриття і відчитання протоколу, звіти уступаючої Управи, дискусія над звітами, вибір нової Управи, різне, закриття. Проситься чл. прибути. С. Качмарський, гол., І. Серант, секр.

НЕДІЛЯ, 1-го ЛЮТОГО 1976 р.

РЕДІНҐ, Па. Річні загальні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 48 Відд., о год. 2 по пол. в залі Укр. Горож. Комітету, 542 Савт 7-ма вул. На порядку: звіти уступаючої Управи і К. Комісії, дискусія над звітами і вибір нової Управи і К. Комісії. Присутною під час нарад буде голова Лігай Велійської Округи гол. радна пані АННА ГАРАС. Проситься чл. прибути. — М. Дубик, гол., Ст. Івасєчко, секр.

СУБОТА, 7-го ЛЮТОГО 1976 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні звичайні збори Т-ва Мир 324 Відд. о год. 7:30 веч. в домі Укр. Громади при 23 і Бравн вул. Проситься чл. обов'язково прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 8-го ЛЮТОГО 1976 р.

ОМАГА, Небраска. Річні загальні збори Т-ва Згоди 354 Відд. о год. 11 рано, зараз по Сл. Божій в церковній залі при 16 і Марта вул. На порядку: звіти Управи та К. Комісії та вибір нової Управи. М. Ярош, предс., В. Столярський, кас., М. Війтик, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва ім. І. Мазепи 183 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі при вул. Мартін ч. 4655. Річні збори вибрали таку нову Управу на 1976 р.: Д. Кошильовський, предс., А. Данилюк, заст., В. Фльорчук, прот. секр., П. Залуга, фін. секр., Анна Лісіца, касир, М. Дякун, заст. фін. секр. К. Комісія: інж. В. Котик, гол., І. Спольський і Я. Вазюк, члени. Збори відбуваються в першу неділю кожного місяця о год. 1:30 у вище згаданому приміщенні. Проситься чл. вкладки вплачувати на місячних зборах або пересилати поштою на адресу фін. секр. П. Залуги. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 7422. Тарзан шлянує

— Моя жінка, Ваголо!.. Що зробили бандити з моєю жінкою?

— Пограбувавши і підпаливши твою хату, вони забрали твою жінку зі собою...

— Хвала Богу, що вона жива!!

— Вони вирушили в західньому напрямі...

— Дякую, Ваголо!... Я ще раз перегляну руїни моєї горілої хати... Дізнавшись які речі вони забрали, може зможу вгадати куди вони пішли!